ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา
(OFFICE OF AGRICULTURAL AFFAIRS JAKARTA)

ภาวะความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ช่วงเดือนพฤศจิกายน 2568

Contact Details:

Office of Agricultural Affairs - Royal Thai Embassy - Jakarta

oaa_jakarta

www.opsmoac.go.th/jakarta-home

ความต้องการบุคลากรผู้เชือดฮาลาลทวีความเร่งด่วน ท่ามกลางการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ฮาลาลในเวทีการค้าระดับโลก

เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2568 นาย Muhammad Aqil Irham ผู้อำนวยการหน่วยงานรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาล (BPJPH) เน้นย้ำว่า ความต้องการบุคลากรด้านการเชือดสัตว์ตามหลักศาสนาอิสลามที่มีคุณสมบัติตามมาตรฐาน หรือ Juru Sembelih Halal (Juleha) กำลังทวีความสำคัญและมีลักษณะเร่งด่วนมากยิ่งขึ้น ภายใต้บริบทความต้องการผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนการแข่งขันในอุตสาหกรรมฮาลาลระดับโลกที่มีความเข้มข้นมากขึ้น

นาย Aqil Irham ระบุว่า การเชือดสัตว์เพื่อการบริโภคต้องดำเนินการตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน เนื่องจากผู้ปฏิบัติงานด้าน Juleha ถือเป็น “วิชาชีพที่ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการ” และทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการคุ้มครองสถานะความฮาลาลของผลิตภัณฑ์ ดังนั้น ทรัพยากรบุคคลด้าน Juleha จึงจำเป็นต้องมีสมรรถนะระดับสูง มีขีดความสามารถในการแข่งขัน และผ่านกระบวนการรับรององค์ความรู้และทักษะอย่างเป็นระบบ พร้อมกันนี้ นาย Aqil Irham ได้เตือนว่า อินโดนีเซียต้องธำรงรักษาความสามารถในการแข่งขันของประเทศในตลาดภายในประเทศ ท่ามกลางการขยายตัวของอุตสาหกรรมเชือดสัตว์ฮาลาลในต่างประเทศ เช่น บราซิล นิวซีแลนด์ จีน และสหรัฐอเมริกา

ในโอกาสเดียวกัน มีการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการเชือดสัตว์ฮาลาล ณ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย Lampung (Unila) โดยมีผู้เข้าร่วมจำนวน 86 คน และวิทยากร 25 คน ซึ่งล้วนเป็นผู้ผ่านการรับรองจากองค์กรรับรองสมรรถนะวิชาชีพแห่งชาติของอินโดนีเซีย (BNSP) เนื้อหาการฝึกอบรมครอบคลุมหลักฟิกฮ์การเชือดสัตว์ หลักสุขภาพสัตว์ เทคนิคการลับและการดูแลรักษามีด ตลอดจนการปฏิบัติการเชือดตามมาตรฐาน “ASUH” (ปลอดภัย สุขภาพดี สมบูรณ์ และฮาลาล) เพื่อยกระดับมาตรฐานการปฏิบัติงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

(โปรดอ่านหน้าถัดไป)

ความต้องการบุคลากรผู้เชือดฮาลาลทวีความเร่งด่วน ท่ามกลางการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ฮาลาลในเวทีการค้าระดับโลก

ในมิติของมาตรฐานระบบการรับรองฮาลาล (JPH) นาย Aqil Irham อธิบายว่า กระบวนการเชือดสัตว์ทุกขั้นตอนต้องเป็นไปตามหลักศาสนา มาตรฐานทางเทคนิค และข้อกำหนดด้านสุขอนามัยที่เคร่งครัด ภาครัฐได้กำหนด “มาตรฐานสมรรถนะงานแห่งชาติอินโดนีเซีย” (SKKNI) สำหรับวิชาชีพ Juleha เพื่อใช้เป็นกรอบกลางในการพัฒนาทักษะ การประเมินสมรรถนะ และการกำกับดูแลบุคลากรด้านการเชือดสัตว์ให้ดำเนินงานอย่างมืออาชีพและสอดคล้องกับหลักศาสนาอย่างเป็นระบบ

นอกจากนี้ นาย Aqil Irham ยังเน้นว่า การรับรองฮาลาลมิได้เป็นเพียงข้อผูกพันตามกฎหมายเท่านั้น หากแต่เป็น “กลยุทธ์ด้านความสามารถในการแข่งขัน” ของผู้ประกอบการ โดยมองว่ามาตรฐานฮาลาลเทียบได้กับมาตรฐานคุณภาพที่ช่วยยกระดับศักยภาพทางธุรกิจให้สามารถขยายตัวเข้าสู่ตลาดที่มีมูลค่าสูงขึ้นได้ ขณะที่ผู้ประกอบการที่ไม่พร้อมปรับตัวให้สอดคล้องกับมาตรฐานฮาลาลอาจเผชิญความเสี่ยงจากการถูกกีดกันหรือถูกจำกัดโอกาสทางการตลาดในระยะยาว

ในด้านความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย Lampung (Unila) ได้แสดงเจตนารมณ์พร้อมทำงานร่วมกับ BPJPH เพื่อขยายฐานองค์ความรู้ การวิจัย และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านอาหารและผลิตภัณฑ์ฮาลาลในระดับภูมิภาค Lampung ขณะเดียวกัน ผู้นำระดับจังหวัดของ Juleha Indonesia ระบุว่า การจัดการฝึกอบรมในครั้งนี้ถือเป็นรุ่นที่ 28 ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการผลักดันให้ผู้ปฏิบัติงานเชือดสัตว์ในพื้นที่มีสมรรถนะตามมาตรฐานระดับชาติ และสอดคล้องกับระบบการรับรองฮาลาลของประเทศ

ในการปิดการประชุม นาย Aqil Irham ได้เชิญชวนให้ทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานรัฐระดับท้องถิ่นและส่วนกลาง สถาบันการศึกษา หน่วยจัดฝึกอบรม และภาคธุรกิจ ร่วมกันสร้างความเชื่อมโยงเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติการ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบการรับรองฮาลาลของอินโดนีเซียอย่างต่อเนื่อง โดยระบุว่า “BPJPH ไม่สามารถดำเนินการเพียงลำพัง” หากแต่จำเป็นต้องอาศัยกลไกความร่วมมือแบบบูรณาการในทุกระดับ เพื่อผลักดันให้อินโดนีเซียก้าวสู่การเป็นหนึ่งในผู้เล่นหลักของอุตสาหกรรมฮาลาลโลกในระยะยาว

จนถึงสิ้นเดือนตุลาคม 2568 มีผลิตภัณฑ์มากกว่า 10 ล้านรายการได้รับการรับรองฮาลาลแล้ว อย่างไรก็ตาม ยังมีผู้ประกอบการและบุคลากรสนับสนุนจำนวนมาก รวมถึงผู้ปฏิบัติงานด้าน Juleha ที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้ระบบนิเวศฮาลาลของอินโดนีเซียมีความมั่นคง มีประสิทธิภาพ และสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้อย่างยั่งยืน

ที่มา: หน่วยงานรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาล (BPJPH) วันที่ 2 พฤศจิกายน 2568

การส่งออกน้ำมันปาล์มอินโดนีเซียเติบโต 32.4%

อินโดนีเซียระบุว่า มูลค่าการส่งออกน้ำมันปาล์มในช่วงเก้าเดือนแรกของปี 2568 ขยายตัวประมาณร้อยละ 32 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน สอดคล้องกับทิศทางราคาน้ำมันปาล์มในตลาดโลกที่อยู่ในภาวะขาขึ้น สำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ชี้ว่า การเติบโตในระดับ “เลขสองหลัก” ของการส่งออกน้ำมันปาล์มมีบทบาทเชิงโครงสร้างในการรักษาดุลการค้าเกินดุลของอินโดนีเซียให้ดำเนินต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 65 นับตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2563

ในช่วงเดือนมกราคม–กันยายน 2568 การส่งออกน้ำมันปาล์มดิบ (crude palm oil: CPO) และผลิตภัณฑ์อนุพันธ์ มีมูลค่า 18.14 พันล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นจาก 13.7 พันล้านเหรียญสหรัฐในช่วงเดียวกันของปี 2567 โดย ปุดจี อิสมารตินี ผู้บริหารระดับอาวุโสของ BPS ระบุว่า “ตัวเลขดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าการส่งออกน้ำมันปาล์มในช่วงเดือนมกราคม–กันยายน 2568 ขยายตัวร้อยละ 32.40”

ในเชิงปริมาณ ปริมาณการส่งออกน้ำมันปาล์มเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.62 เป็น 17.58 ล้านตัน จาก 15.75 ล้านตันในช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่ CPO และผลิตภัณฑ์อนุพันธ์คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9.08 ของมูลค่าการส่งออกนอกภาคน้ำมันและก๊าซ ณ เดือนกันยายน อย่างไรก็ตาม ปริมาณการส่งออกในเดือนกันยายนอยู่ที่ 1.38 ล้านตัน ลดลงร้อยละ 45.94 เมื่อเทียบกับเดือนสิงหาคม สะท้อนอิทธิพลของปัจจัยฤดูกาลและภาวะตลาดที่มีความผันผวนสูง

แม้รายงานของ BPS จะไม่ได้ระบุรายชื่อประเทศผู้นำเข้าหลักอย่างเฉพาะเจาะจง แต่โดยภาพรวม ตลาดดั้งเดิมที่มีบทบาทสำคัญต่อการดูดซับอุปทานน้ำมันปาล์มของอินโดนีเซียยังคงประกอบด้วย อินเดีย จีน และปากีสถาน ในเชิงโครงสร้างการค้า กลุ่มสินค้า “ไขมันจากสัตว์และน้ำมันพืช” ทำหน้าที่เป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญของการส่งออกไปยังอินเดียในช่วงเดือนมกราคม–กันยายน โดยมีมูลค่า 2.84 พันล้านเหรียญสหรัฐ แม้ว่าจะไม่มีการแจกแจงสัดส่วน CPO แยกเฉพาะตลาดอินเดีย แต่หมวดย่อยดังกล่าวมีสัดส่วนร้อยละ 20.29 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมดไปยังกรุงนิวเดลี ส่งผลให้อินเดียเป็นคู่ค้าส่งออกอันดับสามของอินโดนีเซีย ณ สิ้นไตรมาส 3 ปี 2568 รองจากจีนและสหรัฐอเมริกา

(โปรดอ่านหน้าถัดไป)

การส่งออกน้ำมันปาล์มอินโดนีเซียเติบโต 32.4%

ในด้านราคา ตลาดน้ำมันปาล์มโลกเคลื่อนไหวในทิศทางขาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยในเดือนกันยายน ราคาน้ำมันปาล์มเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 1,038.36 เหรียญสหรัฐต่อตันเมตริก เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.19 แบบเดือนต่อเดือน และเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.65 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามข้อมูลของ BPS ซึ่งสะท้อนทั้งภาวะอุปทานที่ตึงตัวและอุปสงค์ที่ยังคงแข็งแกร่งจากประเทศผู้นำเข้าหลัก

ในบริบทของการวิเคราะห์ตลาดสินค้าเกษตรและพืชน้ำมัน หนึ่งในผู้ให้บริการข้อมูลเชิงลึกระดับนานาชาติที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง คือ UkrAgroConsult บริษัทที่ปรึกษาอิสระด้านการเกษตรของยูเครน ก่อตั้งเมื่อปี 1994 ให้บริการวิเคราะห์ตลาด จัดทำฐานข้อมูล และจัดทำประมาณการด้านสินค้าเกษตร โดยเฉพาะกลุ่มธัญพืชและพืชน้ำมันในภูมิภาคทะเลดำและลุ่มแม่น้ำดานูบ นอกจากนี้ ยังให้บริการที่ปรึกษาด้านกลยุทธ์และการลงทุนแก่ผู้มีบทบาทในห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตรของภูมิภาคดังกล่าว

UkrAgroConsult ยังเป็นผู้พัฒนาแพลตฟอร์ม AgriSupp ซึ่งออกแบบเป็นแพลตฟอร์มออนไลน์แบบหลายมิติสำหรับการติดตามและประเมินภาวะตลาดธัญพืชและพืชน้ำมันในภูมิภาคทะเลดำและแม่น้ำดานูบ โดยนำเสนอข้อมูลปฏิบัติการรายวัน รายงานเชิงวิเคราะห์ ชุดข้อมูลอนุกรมเวลา และเครื่องมือดิจิทัลสำหรับการประมวลผล เปรียบเทียบ และดาวน์โหลดข้อมูลเพื่อรองรับการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ของภาคธุรกิจ สถาบันการเงิน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมเกษตร

โดยสรุป อินโดนีเซียยังคงได้รับประโยชน์จากการส่งออกน้ำมันปาล์มทั้งในเชิงมูลค่าและเชิงปริมาณ ภายใต้บริบทของราคาตลาดโลกที่ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกัน การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลตลาดเชิงลึกจากผู้ให้บริการวิเคราะห์เฉพาะด้าน เช่น UkrAgroConsult และแพลตฟอร์ม AgriSupp มีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดกลยุทธ์ของผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานธัญพืชและพืชน้ำมัน ตลอดจนต่อการประเมินขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศผู้ส่งออกน้ำมันปาล์มในระยะกลางถึงระยะยาว

ที่มา: ukragroconsult.com วันที่ 4 พฤศจิกายน 2568

สมาคมชาวสวนยางอินโดนีเซียหนุน รมว.เกษตร เดินหน้าปราบ “มาเฟีย” ทำร้ายเกษตรกร

สมาคมชาวสวนยางอินโดนีเซีย (Asosiasi Petani Karet Indonesia: APKARINDO) ได้แสดงจุดยืนสนับสนุนอย่างเต็มที่ต่อนาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ในการดำเนินมาตรการเชิงรุกเพื่อจัดการกับกลุ่มมาเฟียในห่วงโซ่ภาคการเกษตร ซึ่งถูกมองว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่สร้างความเสียหายต่อเกษตรกรรายย่อยทั่วประเทศ การประกาศจุดยืนดังกล่าวมีขึ้นระหว่างการหารือระหว่างนาย Irfan Ahmad Fauzi ประธานสมาคม APKARINDO กับ รมว. Amran ณ สำนักงานใหญ่กระทรวงเกษตรฯ กรุงจาการ์ตา โดยสมาคมฯ ยืนยันการสนับสนุนมาตรการของกระทรวงเกษตรฯ ตราบเท่าที่มาตรการดังกล่าวมีเป้าหมายหลักในการคุ้มครองและยกระดับผลประโยชน์ของเกษตรกรเป็นสำคัญ

ฝ่ายสมาคมฯ ประเมินว่า มาตรการเชิงรุกของกระทรวงเกษตรฯ ในการจัดการปัญหากลุ่มมาเฟียและการบิดเบือนกลไกราคาสินค้าเกษตร มีส่วนสำคัญในการฟื้นฟูความเชื่อมั่นของเกษตรกรต่อภาครัฐ มาตรการที่ดำเนินการแล้ว ได้แก่ การปรับลดราคาปุ๋ยให้เหมาะสมและเป็นธรรมมากขึ้น การเพิกถอนใบอนุญาตตัวแทนจำหน่ายและผู้จัดจำหน่ายที่ฝ่าฝืนราคาขายปลีกขั้นสูง (HET) การปรับราคาแทรกแซง (HPP) ให้สอดคล้องกับต้นทุนการผลิตของเกษตรกร ตลอดจนการดำเนินคดีตามกฎหมายต่อผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านราคาและการค้า มาตรการเหล่านี้ถูกมองว่าเป็นกลไกสำคัญในการลดช่องว่างเชิงอำนาจต่อรองระหว่างเกษตรกรรายย่อยกับผู้เล่นรายใหญ่ในห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตร

ในขณะเดียวกัน APKARINDO ได้ยืนยันบทบาทเชิงรุกในการสนับสนุนและติดตามการบังคับใช้มาตรการของภาครัฐในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะนโยบายที่มุ่งเสริมสร้างความมั่นคง รายได้ และความเป็นธรรมให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง สมาคมฯ ระบุว่า หากมีกรณีบ่งชี้ถึงความผิดปกติ การบิดเบือนกลไกตลาด หรือการแทรกแซงจากกลุ่มผลประโยชน์ในห่วงโซ่อุปทาน สมาคมฯ จะประสานความร่วมมือกับหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อผลักดันให้มีการดำเนินการตามกรอบนโยบายและกฎหมายของรัฐบาลอย่างเคร่งครัด

ในการหารือครั้งเดียวกัน สมาคมชาวสวนยางอินโดนีเซียได้เสนอข้อเสนอเชิงนโยบายต่อ รมว. Amran ครอบคลุมประเด็นสำคัญ ได้แก่ การเร่งรัดโครงการปลูกสร้างใหม่ (Replanting) สวนยางที่เสื่อมสภาพ การบริหารจัดการกองทุนพัฒนาพืชสวนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยาง การปรับปรุงกลไกกำหนดราคาให้มีเสถียรภาพมากขึ้นเพื่อลดความผันผวนของรายได้เกษตรกร และการส่งเสริมการใช้ยางธรรมชาติในอุตสาหกรรมแปรรูปขั้นปลาย เช่น การใช้ยางผสมในยางมะตอยและวัสดุก่อสร้างอื่น ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ห่วงโซ่การผลิตยางธรรมชาติของประเทศ

รมว. Amran เน้นย้ำในโอกาสดังกล่าวว่า กระทรวงเกษตรฯ มีพันธกิจทำหน้าที่เป็น “ผู้ให้บริการประชาชน” โดยให้ความสำคัญต่อการคุ้มครองเกษตรกรและผู้บริโภคในวงกว้าง พร้อมยืนยันเจตนารมณ์ในการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังและเข้มงวดต่อกลุ่มมาเฟียและผู้ทุจริตในภาคเกษตร ทั้งนี้ เพื่อรักษาเสถียรภาพความมั่นคงทางอาหารของประเทศและสร้างหลักประกันด้านรายได้ของเกษตรกรอินโดนีเซียในระยะยาว

ที่มา: Sindo News วันที่ 5 พฤศจิกายน 2568

อินโดนีเซีย–จีนจับมือยกระดับบุคลากรทางทะเล เดินหน้า Blue Economy

กระทรวงกิจการทางทะเลและการประมง (KKP) ได้เสริมสร้างความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์กับสถาบันการศึกษา หน่วยวิจัย และภาคอุตสาหกรรมทางทะเลในสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อเร่งขับเคลื่อนการนำนโยบายเศรษฐกิจสีน้ำเงิน (Blue Economy) ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ควบคู่กับการยกระดับขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ด้านทะเลและประมงในระดับสากล คณะทำงานของ KKP ปฏิบัติภารกิจในนคร Shenzhen และเมือง Zhuhai ระหว่างวันที่ 27–31 ตุลาคม 2568 โดยเข้าร่วม “Workshop on Marine Biodiversity Conservation and Sustainable Community Development in APEC Economies” ซึ่งจัดโดยสถาบันสมุทรศาสตร์แห่งชาติจีน (First Institute of Oceanography: FIO) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติของจีน ร่วมกับสำนักงานเลขาธิการเอเปก

นาย I Nyoman Radiarta หัวหน้าสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านทะเลและประมง (BPPSDM KP) ระบุว่า ความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ในการทำให้อินโดนีเซียมิได้จำกัดบทบาทเพียงในฐานะ “ผู้ใช้” เทคโนโลยี หากแต่ยกระดับสู่การเป็น “ผู้ผลิต” นวัตกรรมสมุทรศาสตร์ โดยเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะบุคลากร และการเปิดช่องทางเข้าถึงเทคโนโลยี ตลอดจนองค์ความรู้ด้านการจัดการทรัพยากรทางทะเลและการประมงที่มีความยั่งยืน ในโอกาสเดียวกัน นาย Radiarta ได้บรรยายพิเศษหัวข้อ “Blue Economy for Indonesia’s Marine and Fisheries Sustainable Development: Winning for the Nature, Winning for the People” เพื่อกำหนดกรอบและทิศทางให้เศรษฐกิจสีน้ำเงินเดินหน้าอย่างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ระบบนิเวศทางทะเลกับการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

โดยเชื่อมโยงกับสามโครงการหลักเชิงยุทธศาสตร์ของ KKP ได้แก่ โครงการ “Kampung Nelayan Merah Putih” การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเชิงมุ่งเน้นชนิดพันธุ์ และโครงการเกลือแห่งชาติ

(โปรดอ่านหน้าถัดไป)

อินโดนีเซีย–จีนจับมือยกระดับบุคลากรทางทะเล เดินหน้า Blue Economy

ด้านความเป็นหุ้นส่วนเชิงวิชาการ ได้มีการลงนามหนังสือแสดงเจตจำนง (Letter of Intent: LoI) ระหว่าง KKP กับมหาวิทยาลัย Sun Yat-sen เพื่อวางรากฐานความร่วมมือด้านการวิจัยและนวัตกรรมในประเด็นคาร์บอนสีน้ำเงิน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และเทคโนโลยีทางทะเล โดยสรุป กิจกรรมครั้งนี้ก่อให้เกิดผลลัพธ์เชิงยุทธศาสตร์สำคัญสี่ประการ ได้แก่

(1) ตอกย้ำบทบาทของอินโดนีเซียในเวทีเอเปกในฐานะประเทศแนวหน้าในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจสีน้ำเงิน
(2) ฟื้นฟูและยกระดับกรอบความร่วมมือเชิงสถาบันระหว่าง KKP กับองค์กรวิจัยชั้นนำของจีน
(3) เปิดทางสู่การออกแบบกิจกรรมร่วมเชิงรูปธรรม เช่น หลักสูตรร่วม การแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญ และงานวิจัยประยุกต์ด้านทะเลและการประมง และ
(4) ได้รับการสนับสนุนจากภาคอุตสาหกรรมสำหรับการลงทุนในเทคโนโลยีเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างยั่งยืนภายในประเทศ

ในเชิงปฏิบัติ BPPSDM KP จะจัดทำโรดแมปความร่วมมือกับสถาบันคู่มิตรของจีน และเตรียมการจัด “Joint Training Program” ร่วมกับ FIO และ Hinesor Group ภายในเดือนพฤศจิกายน 2568 ระหว่างการเยือน คณะผู้แทนได้พบกับศาสตราจารย์ Tiegang Li อธิบดี FIO ซึ่งยืนยันการขยายกรอบความเป็นหุ้นส่วนภายใต้แนวคิด “Blue Partnership” ให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจสีน้ำเงินของอินโดนีเซีย นอกจากนี้ คณะผู้แทนยังได้ลงพื้นที่ศึกษารูปแบบการอนุรักษ์ป่าชายเลนในเขตเมือง ณ เขตสงวนธรรมชาติฝูเถียน ในนครเซินเจิ้น โดยนาย Radiarta เน้นย้ำว่าผลลัพธ์ของความเป็นพันธมิตรระหว่างสถาบันต้องแปรผลไปสู่การปฏิบัติ ตั้งแต่ระดับอาชีวศึกษา ไปจนถึงการพัฒนาเทคโนโลยีเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยึดหลักความยั่งยืน

การหารือกับมหาวิทยาลัยมหาสมุทรกวางตุ้ง (Guangdong Ocean University: GOU) นำโดยรองอธิการบดี ศาสตราจารย์ Lu Yishan และคณบดี ศาสตราจารย์ Xie Lingling มุ่งเน้นการพัฒนาองค์ความรู้และขีดความสามารถด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การแปรรูปผลิตภัณฑ์ประมง การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนชายฝั่ง และการพัฒนาอาชีวศึกษาด้านสมุทรศาสตร์ ทั้งสองฝ่ายยังได้ประกาศเจตนารมณ์ร่วมกันในการสนับสนุนโครงการแลกเปลี่ยนนิสิตและผู้เชี่ยวชาญอินโดนีเซีย–จีน ตั้งแต่ปี 2569 เป็นต้นไป

โดยภาพรวม นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง เน้นย้ำความสำคัญของการสร้าง “ระบบนิเวศการเรียนรู้ข้ามพรมแดน” เพื่อเร่งการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจสีน้ำเงิน โดยชี้ว่า การลงทุนที่ทรงคุณค่าที่สุดในระยะยาวไม่ใช่เพียงทรัพยากรธรรมชาติ หากคือการลงทุนเพื่อยกระดับศักยภาพของมนุษย์ในทุกช่วงของห่วงโซ่อุปทานทางทะเลและประมง

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 6 พฤศจิกายน 2568

รมว.เกษตรอินโดฯ ดัน BUMN ขับเคลื่อนระบบ ‘พันธุ์–อาหารสัตว์’ หนุนผู้เลี้ยงรายย่อยทั่วประเทศ

เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2568 ณ สำนักงานใหญ่กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย กรุงจาการ์ตา นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เน้นย้ำความสำคัญของการสร้างระบบนิเวศปศุสัตว์ระดับชาติที่เข้มแข็งและยั่งยืน โดยอาศัยความร่วมมือระหว่างภาครัฐ รัฐวิสาหกิจของรัฐ (BUMN) และเกษตรกรรายย่อย มาตรการเชิงยุทธศาสตร์ที่ถูกผลักดันคือ การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารสัตว์และระบบการผลิตพันธุ์สัตว์ในระดับชาติ ภายใต้การกำกับของ BUMN ให้ทำหน้าที่เป็น “กลไกหลักค้ำจุน” อุปทานพันธุ์และอาหารสัตว์ของประเทศ โดยมีกรอบการลงทุนสูงสุด 20 ล้านล้านรูเปียห์ ทั้งนี้ การเสริมบทบาทของ BUMN มิใช่การทดแทนบทบาทเกษตรกร แต่เพื่อประกันความพร้อมของพันธุ์สัตว์คุณภาพและอาหารสัตว์ได้มาตรฐานสำหรับผู้เลี้ยงรายย่อยทั่วประเทศ

รมว. Amran ระบุว่า “การผลิตพันธุ์ต้องได้รับการสนับสนุนจาก BUMN เพื่อไม่ให้เกษตรกรรายย่อยขาดแคลนพันธุ์และอาหารสัตว์ ขณะที่กระบวนการเลี้ยงยังคงอยู่ในความรับผิดชอบของเกษตรกร นี่คือระบบนิเวศที่สมบูรณ์และเกื้อหนุนกัน” แนวทางดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อสร้างห่วงโซ่มูลค่าในภาคปศุสัตว์ที่แข็งแรงตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เมื่อมีระบบการผลิตพันธุ์ระดับชาติภายใต้ BUMN จะสามารถยกระดับคุณภาพพันธุกรรมสัตว์ เพิ่มผลิตภาพ และลดความเสี่ยงด้านอุปทาน ในขณะเดียวกัน เกษตรกรรายย่อยยังคงเป็น “กระดูกสันหลัง” ของการผลิต และเป็นกลไกสำคัญในการกระจายรายได้สู่ชนบททั่วอินโดนีเซีย

ภายใต้กรอบการลงทุนประมาณ 20 ล้านล้านรูเปียห์ รัฐจะเสริมความแข็งแกร่งของห่วงโซ่อุปทานด้านพันธุ์–การเลี้ยง–อุตสาหกรรมอาหารสัตว์ ผ่านการจัดตั้งศูนย์ผลิตพันธุ์สมัยใหม่ ห้องปฏิบัติการพันธุกรรม และเครือข่ายการกระจายพันธุ์และอาหารสัตว์ที่บูรณาการกับระบบโลจิสติกส์ระดับชาติ มาตรการดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของวิสัยทัศน์ประธานาธิบดี Prabowo Subianto ในการผลักดันให้อินโดนีเซียบรรลุอธิปไตยด้านอาหาร และการพึ่งพาตนเองด้านโปรตีนสัตว์บนฐานภูมิรัฐศาสตร์แบบหมู่เกาะ โดยมีหลักคิดว่า “หากพันธุ์และอาหารสัตว์เข้มแข็ง ภาคปศุสัตว์ย่อมพึ่งพาตนเองได้—กุญแจสำคัญคือความร่วมมือของรัฐ BUMN และประชาชน”

นอกจากนี้ รมว. Amran ขอให้เกษตรกรรายย่อยทั่วประเทศไม่รู้สึกกังวลต่อการปรับเปลี่ยนนโยบาย เนื่องจากมาตรการทั้งหมดถูกออกแบบมาเพื่อเสริมพลังและสร้างขีดความสามารถให้ผู้เลี้ยงรายย่อย “ยืนได้และเติบโต” ในระยะยาว ภาครัฐจะสนับสนุนด้านพันธุ์สัตว์ อาหารสัตว์ เทคโนโลยีการผลิต และการเข้าถึงแหล่งเงินทุนไปพร้อมกัน โดยยืนยันหลักการสำคัญว่า กระบวนการเลี้ยงอยู่ในมือประชาชน ขณะที่ BUMN ทำหน้าที่เป็นกลไกค้ำจุนเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อประกันความต่อเนื่องของอุปทานและเสถียรภาพด้านราคา

ความร่วมมือดังกล่าวคาดว่าจะช่วยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมปศุสัตว์อินโดนีเซีย (โดยเฉพาะภาคสัตว์ปีก) ควบคู่ไปกับการเพิ่มผลิตภาพของระบบการผลิต ทั้งยังมีศักยภาพในการสร้างการจ้างงานในห่วงโซ่สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง เช่น ภาคโลจิสติกส์ การผลิตอาหารสัตว์ การขนส่ง และอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตปศุสัตว์ เป้าหมายสูงสุดของมาตรการนี้คือ การเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารควบคู่กับการยกระดับศักดิ์ศรีทางเศรษฐกิจของประชาชน ดังที่รัฐมนตรีฯ เน้นย้ำว่า “เมื่อเกษตรกรรายย่อยลุกขึ้นยืนได้ ความมั่นคงทางอาหารของชาติก็จะแข็งแกร่งตามไปด้วย”

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 10 พฤศจิกายน 2568

อินโดนีเซียเดินหน้าเพาะเลี้ยงสมัยใหม่ 20,000 เฮกตาร์ หนุนความมั่นคง ‘อาหารสีน้ำเงิน’”

เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2568 นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง บรรยายถึงศักยภาพมหาศาลของ “อาหารสีน้ำเงิน” (Blue Food) ต่อการสนับสนุนโครงการความมั่นคงทางอาหารของโลก ระหว่างการเป็นวิทยากรในการบรรยายสาธารณะหัวข้อ “การเปลี่ยนผ่านธรรมาภิบาลทางทะเล” ณ มหาวิทยาลัย Gadjah Mada (UGM) จังหวัดยอกยาการ์ตา โดยระบุว่า ผลผลิตจากประมงพื้นบ้าน ประมงพาณิชย์ และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของอินโดนีเซีย รวมทั้งสาหร่ายทะเล มีปริมาณรวมไม่น้อยกว่า 24 ล้านตันต่อปี และรัฐบาลได้กำหนดเป้าหมายเร่งเพิ่มสัดส่วนผลผลิตจากภาคเพาะเลี้ยง เพื่อธำรงความยั่งยืนของทรัพยากรสัตว์น้ำในธรรมชาติในระยะยาว

ปัจจุบัน ภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของอินโดนีเซียมีผลผลิตเฉลี่ยประมาณ 5.6 ล้านตันต่อปี ขณะที่ศักยภาพพื้นที่เพาะเลี้ยงทั้งบนบก ในทะเล และตามแนวชายฝั่ง รวมเกือบ 18 ล้านเฮกตาร์ แต่มีการใช้ประโยชน์จริงเพียง 1.2 ล้านเฮกตาร์ หรือคิดเป็นร้อยละ 6.8 เท่านั้น รมว.Trenggono เน้นย้ำว่า “การเพาะเลี้ยงคืออนาคต” พร้อมทั้งเปิดเผยว่า ได้มีการพัฒนาแบบจำลองการเพาะเลี้ยงสมัยใหม่สำหรับสัตว์น้ำหลายชนิด หนึ่งในนั้นคือการเพาะเลี้ยงปลานิลน้ำกร่อยที่เมือง Karawang ซึ่งได้ขยายผลไปสู่ “โครงการฟื้นฟูบ่อเพาะเลี้ยง (Pond Revitalization Program)” สำหรับการเพาะเลี้ยงปลานิลน้ำกร่อย โดยระยะแรกครอบคลุมพื้นที่ 20,000 เฮกตาร์ ในจังหวัดชวาตะวันตก

แนวทางการฟื้นฟูบ่อเพาะเลี้ยงตามแนวชายฝั่งภาคเหนือของเกาะชวาไม่ได้มุ่งเน้นเพียงการเพิ่มผลผลิตเท่านั้น หากยังดำเนินควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบนิเวศป่าชายเลนให้ทำหน้าที่เป็นแนวกันชนทางธรรมชาติ อันเป็นเกราะป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและคลื่นลมชายฝั่ง ทั้งนี้ บ่อเพาะเลี้ยงที่ผ่านการฟื้นฟูจะติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสีย (IPAL) เพื่อให้การควบคุมมลพิษเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่เหมาะสม สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กำหนดให้ต้องมีระบบจัดการของเสียที่ถูกต้องควบคู่กับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ยังมีการเตรียมขยายแนวคิดการจัดการน้ำเสียไปสู่ชุมชนประมง ผ่าน “โครงการ Red and White Fisherman’s Village” เพื่อยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อยู่อาศัยของชุมชนชายฝั่ง

สำหรับผลลัพธ์ที่คาดการณ์ โครงการฟื้นฟูบ่อเพาะเลี้ยงพื้นที่ 20,000 เฮกตาร์ ในจังหวัดชวาตะวันตก คาดว่าจะสามารถผลิตปลานิลน้ำกร่อยได้ประมาณ 1.56 ล้านตันต่อปี ช่วยเพิ่มสัดส่วนผลผลิตจากภาคเพาะเลี้ยงของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ โดยความสำเร็จดังกล่าวตั้งอยู่บนพื้นฐานของการนำแนวปฏิบัติการเพาะเลี้ยงที่ดี (Good Aquaculture Practices) มาผสานกับเทคโนโลยีการผลิตสมัยใหม่ ส่งผลให้ผลิตภาพเพิ่มขึ้นเป็น 130 ตันต่อเฮกตาร์ต่อรอบการผลิต จากเดิมเฉลี่ยเพียง 0.6 ตันต่อเฮกตาร์ต่อปี

ด้านแนวโน้มทางการตลาด รมว. Trenggono ชี้ให้เห็นว่ามีทิศทางเชิงบวกอย่างชัดเจน เนื่องจากความต้องการโปรตีนของโลกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะภูมิภาคตะวันออกกลางที่นิยมบริโภคปลานิล และมีชุมชนชาวอินโดนีเซียพำนักอยู่เป็นจำนวนมาก ขณะเดียวกัน องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) คาดการณ์ว่า ภายในปี 2593 ประชากรโลกจะเพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 30 ส่งผลให้ความต้องการโปรตีนอาจเพิ่มสูงถึงร้อยละ 70 ทั้งนี้ มูลค่าตลาดอาหารสีน้ำเงินในปี 2573 มีแนวโน้มแตะระดับ 419.09 พันล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า การพัฒนา “อาหารสีน้ำเงิน” อย่างมีธรรมาภิบาลและยั่งยืน มิได้เป็นเพียงประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและความมั่นคงทางอาหารเท่านั้น หากยังเป็น “โอกาสเชิงยุทธศาสตร์” ของอินโดนีเซียในการเสริมสร้างบทบาทในห่วงโซ่อาหารโลกด้วย

ที่มา กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 10 พฤศจิกายน 2568

อินโดนีเซียเดินหน้าสร้างคลังสินค้า 100 แห่งให้ Bulog หนุนดูดซับข้าว–ข้าวโพด เสริมความมั่นคงอาหาร

อินโดนีเซียเตรียมก่อสร้างคลังสินค้าแห่งใหม่จำนวน 100 แห่ง สำหรับรัฐวิสาหกิจด้านโลจิสติกส์อาหาร (Bulog) ตามข้อสั่งการของประธานาธิบดี Prabowo Subianto เพื่อเสริมศักยภาพการดูดซับผลผลิตข้าวและข้าวโพดจากเกษตรกรในประเทศ นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีผู้ประสานงานด้านอาหาร ระบุว่า ในช่วงที่ผ่านมา จำนวนคลังสินค้าของ Bulog มีแนวโน้มลดลง จึงมีมติให้เร่งเพิ่มจำนวนคลังใน 100 พื้นที่ เพื่อรองรับภารกิจเชิงยุทธศาสตร์ดังกล่าว มาตรการนี้มีเป้าหมายเพื่อแก้ไขข้อจำกัดด้านพื้นที่จัดเก็บในภูมิภาคผู้ผลิตอาหารหลัก และยกระดับโครงสร้างพื้นฐานหลังการเก็บเกี่ยวให้มีความพร้อมรองรับการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารของประเทศ

มีการลงนาม “มติร่วมว่าด้วยการเร่งจัดหาโครงสร้างพื้นฐานหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารแห่งชาติ” โดยผู้ลงนามประกอบด้วย นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียและหัวหน้าสำนักงานอาหารแห่งชาติ (Bapanas) นาย Muhammad Tito Karnavian รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นาย Dony Oskaria ประธานสำนักงานกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจ (BP BUMN) และผู้แทนกระทรวงการคลัง มติร่วมดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่องจากข้อสั่งการของประธานาธิบดี Probowo ในการประชุมภายใน เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2568 เพื่อยืนยันพันธกรณีของรัฐบาลในการเสริมสร้างห่วงโซ่อุปทานอาหาร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทุนสำรองอาหารระดับชาติ

ฝ่ายบริหารได้จัดสรรงบประมาณจำนวน 5 ล้านล้านรูเปียห์ (ประมาณ 300 ล้านเหรียญสหรัฐ) เพื่อสนับสนุนแผนดังกล่าว โดยมีประมาณการว่าผลผลิตข้าวจะเพิ่มขึ้นจาก 30 ล้านตันในปี 2567 เป็น 34.77 ล้านตันในปี 2568 หรือเติบโตราวร้อยละ 13 การพัฒนาคลังสินค้าและการเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์ที่เกี่ยวเนื่องกับ Bulog จึงเป็นกลไกสำคัญในการรองรับผลผลิตที่เพิ่มขึ้น และลดคอขวดด้านการจัดเก็บและกระจายสินค้า การขยายขีดความสามารถของคลังสินค้า ควบคู่กับการปรับปรุงห่วงโซ่อุปทานให้มีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น คาดว่าจะเอื้อให้เกษตรกรสามารถจำหน่ายผลผลิตได้อย่างมีประสิทธิผล เสริมเสถียรภาพของทุนสำรองอาหารระดับชาติ และสนับสนุนการเติบโตของภาคการเกษตรอย่างยั่งยืนทั่วอินโดนีเซียในระยะยาว

ที่มา : กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 12 พฤศจิกายน 2568

อินโดนีเซีย ขึ้นแท่น “จุดหมายการลงทุนอุตสาหกรรมฮาลาล” ใหญ่ที่สุดของโลก

อินโดนีเซียครองอันดับหนึ่งในฐานะประเทศที่มีมูลค่าการลงทุนสูงสุดในภาคอุตสาหกรรมฮาลาลของโลก ตามข้อมูลจากรายงาน State of the Global Islamic Economy Report (SGIER) 2024/2025 ผลการจัดอันดับและตัวเลขการลงทุนดังกล่าว สะท้อนระดับความเชื่อมั่นของผู้ลงทุนต่างชาติที่เพิ่มขึ้นต่อศักยภาพของอินโดนีเซียในฐานะ “ศูนย์กลางการลงทุนฮาลาล” และแหล่งดึงดูดเงินทุนในอุตสาหกรรมฮาลาลที่มีพัฒนาการเชิงโครงสร้างอย่างต่อเนื่อง

นาย Agus Gumiwang Kartasasmita รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมอินโดนีเซีย ระบุว่า ตลอดช่วงปี 2566–2567 มูลค่าการลงทุนในอุตสาหกรรมฮาลาลของอินโดนีเซียอยู่ที่ประมาณ 1.6 พันล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 27 ของยอดรวมทั่วโลกที่ 5.8 พันล้านเหรียญสหรัฐ แหล่งที่มาของเงินลงทุนมาจากห้าประเทศหลัก ได้แก่ อินโดนีเซีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ซาอุดีอาระเบีย โมร็อกโก และมาเลเซีย ผลการจัดอันดับและตัวเลขการลงทุนดังกล่าวตอกย้ำบทบาทของอินโดนีเซียในฐานะศูนย์กลางการลงทุนฮาลาล ซึ่งมีระบบนิเวศอุตสาหกรรมที่กำลังขยายตัวในทิศทางบวกและมีพลวัตสูง

อย่างไรก็ตาม สมรรถนะด้านการส่งออกผลิตภัณฑ์ฮาลาลของอินโดนีเซียยังมีความท้าทายและจำเป็นต้องได้รับการยกระดับ จากข้อมูลใน SGIER ปี 2566 การส่งออกผลิตภัณฑ์ฮาลาลไปยังประเทศสมาชิกองค์การความร่วมมืออิสลาม (OIC) มีมูลค่า 12.33 พันล้านเหรียญสหรัฐ อยู่ในอันดับที่ 9 ของโลก ขณะที่การนำเข้าจากประเทศสมาชิก OIC มีมูลค่าสูงถึง 29.64 พันล้านเหรียญสหรัฐ สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนภาวะดุลการค้าที่ไม่สมดุลในภาคผลิตภัณฑ์ฮาลาล ทั้งนี้ รมว. Agus เน้นย้ำว่าอินโดนีเซียมีข้อได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบจากทรัพยากรธรรมชาติหลากหลายประเภท ฐานอุตสาหกรรมที่กำลังเติบโตและตลาดภายในประเทศขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นฐานรากสำคัญต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมฮาลาลในระดับประเทศ และต่อยอดสู่การเป็นผู้ผลิตและผู้ส่งออกรายสำคัญในอนาคต

ในมิติของการเสริมสร้างโครงสร้างเชิงสถาบัน พิธีลงนามบันทึกความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรมกับหน่วยงานรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาล (BPJPH) ได้จัดขึ้นที่กรุงจาการ์ตา เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2568 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างระบบนิเวศของอุตสาหกรรมฮาลาลในระดับชาติให้สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก ผู้ร่วมลงนามและร่วมงานประกอบด้วย นาย Ahmad Haikal Hasan หัวหน้าหน่วยงาน BPJPH ผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงอุตสาหกรรม ตลอดจนผู้แทนจากภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ความร่วมมือดังกล่าวถูกมองว่าเป็นกลไกสำคัญในการบูรณาการมาตรการด้านนโยบายอุตสาหกรรมเข้ากับกรอบมาตรฐานฮาลาลและระบบการรับรองอย่างเป็นทางการ เพื่อยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ เพิ่มความโปร่งใสด้านมาตรฐาน และเสริมสร้างความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและนักลงทุนในห่วงโซ่อุตสาหกรรมฮาลาลของอินโดนีเซียในระยะยาว

ที่มา: rm.id/baca-berita/ekonomi-bisnis วันที่ 12 พฤศจิกายน 2568

เกษตรอินโดฯ เร่งพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำ ยกระดับเกษตรกร–หนุนเศรษฐกิจ

เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2568 กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย โดยกรมพืชเศรษฐกิจ ได้จัดการประชุมเปิดโครงการ (Entry Meeting) ว่าด้วย "การคุ้มครองและกำกับการพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำ (Downstreaming) " ณ กรุงจาการ์ตา การประชุมดังกล่าวนับเป็นก้าวแรกในการเสริมสร้างกลไกบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีความแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น เพื่อให้การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมปลายน้ำดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสามารถก่อให้เกิดผลลัพธ์เชิงประจักษ์ต่อคุณภาพชีวิตของเกษตรกร

ก่อนหน้านี้ นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ย้ำว่า แนวคิด Downstreaming เป็น "กุญแจสำคัญ" ในการเพิ่มมูลค่าและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์พืชสวน โดยระบุว่า "ที่ผ่านมา ภาคต้นน้ำมีความเข้มแข็ง แต่ภาคปลายน้ำยังจำเป็นต้องเร่งผลักดันและเพิ่มประสิทธิภาพ กระทรวงเกษตรฯ มุ่งสร้างระบบ Downstreaming ที่ไม่เพียงช่วยลดการนำเข้า หากยังเปิดโอกาสการสร้างงานและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกร"

ด้านนาย Abdul Roni Angkat รักษาการอธิบดีกรมพืชเศรษฐกิจ อธิบายว่า การพัฒนา Downstreaming เป็นการขับเคลื่อนตามข้อสั่งการของประธานาธิบดี Prabowo Subianto เพื่อเร่งเพิ่มผลิตภาพของสินค้าเชิงยุทธศาสตร์ และเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารแห่งชาติ ผ่านการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าเชิงลึก สร้างมูลค่าเพิ่ม กระตุ้นการจ้างงาน และพยุงเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาคของประเทศ

เพื่อรองรับการดำเนินงาน กรมพืชเศรษฐกิจได้จัดสรรงบประมาณจำนวน 9.95 ล้านล้านรูเปียห์ ภายใต้แผนดำเนินงานระยะหลายปี (2568–2570) โดยมุ่งยกระดับผลิตภาพและพัฒนาสินค้าเชิงยุทธศาสตร์ ได้แก่ อ้อย มะพร้าว กาแฟ โกโก้ มะม่วงหิมพานต์ พริกไทย และลูกจันทน์เทศ ครอบคลุมพื้นที่เป้าหมายรวม 870,890 เฮกตาร์ พร้อมศักยภาพการจ้างงานสูงสุดประมาณ 1.6 ล้านคน สำหรับปีแรกของแผน (2568) ตั้งเป้าหมายการพัฒนา 131,834 เฮกตาร์ ในแหล่งผลิตสำคัญทั่วประเทศ มาตรการสนับสนุนของรัฐครอบคลุมการจัดหาเมล็ดพันธุ์คุณภาพ ปุ๋ยอินทรีย์ ตลอดจนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมแปลงและการปลูก

ทั้งนี้ ความสำเร็จของยุทธศาสตร์ Downstreaming จำเป็นต้องอาศัยพลังความร่วมมือจากหลากหลายภาคส่วน ตั้งแต่รัฐวิสาหกิจ (BUMN) กองทัพ (TNI) สำนักงานอัยการสูงสุด สถาบันการศึกษา องค์กรภาคประชาชน ไปจนถึงเครือข่ายคนรุ่นใหม่ด้านเกษตร เพื่อให้การขับเคลื่อนเชิงนโยบายและการปฏิบัติในพื้นที่ดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน

ในมิติการกำกับติดตาม กระทรวงเกษตรฯ ได้ประสานความร่วมมือกับสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อคุ้มครองและกำกับโครงการเชิงยุทธศาสตร์ให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด นาย Setiawan Budi Cahyono ผู้อำนวยการที่ 4 สังกัดฝ่ายข่าวกรอง สำนักงานอัยการสูงสุด แสดงความขอบคุณต่อความไว้วางใจจากกระทรวงเกษตรฯ พร้อมยืนยันการดำเนิน "กำกับเชิงรุก" โดยระบุว่า โครงการดังกล่าวส่งผลกระทบโดยตรงต่อประชาชน เนื่องจากเกี่ยวข้องกับการส่งมอบเมล็ดพันธุ์แก่เกษตรกรโดยตรง จึงจำเป็นต้องกำกับติดตามการดำเนินงานภาคสนามอย่างใกล้ชิดเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายเชิงนโยบาย

ขณะเดียวกัน นาย Baginda Siagian ผู้อำนวยการด้านปาล์มน้ำมันและพืชตระกูลปาล์ม ระบุว่า งบประมาณเพิ่มเติม (Additional Budget/ABT) จะดำเนินต่อเนื่องเป็นระยะเวลา 3 ปี เพื่อเสริมศักยภาพการส่งออกและสร้างมูลค่าเพิ่มที่จับต้องได้ให้แก่เกษตรกร ควบคู่ไปกับการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าอินโดนีเซียในตลาดโลก ท้ายที่สุด ผ่านการประชุมเปิดโครงการ และการลงนามปฏิญญาความสุจริตระหว่างกรมพืชสวนกับสำนักงานอัยการสูงสุด กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียได้ตอกย้ำความมุ่งมั่นในการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำให้เป็นไปอย่างตรงเป้าหมาย มีประสิทธิภาพ และยั่งยืน โดยยืนยันว่า ด้วยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน นโยบายและงบประมาณจะถูกแปรให้เป็นประโยชน์ที่จับต้องได้ต่อประชาชน นับเป็นพัฒนาการร่วมกันเพื่อเสริมสร้างการพึ่งพาตนเองและความมั่งคั่งของเกษตรกร ตลอดจนสังคมอินโดนีเซียโดยรวม

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย 13 พฤศจิกายน 2568

เสริมความแข็งแกร่งฐานะอินโดนีเซียในฐานะผู้ผลิตปาล์มน้ำมันรายใหญ่ของโลก กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเปิดตัวทิศทางเชิงนโยบายใหม่

ในการประชุม 21st Indonesia Palm Oil Conference (IPOC) and 2026 Price Outlook ณ จังหวัดบาหลี นาย Abdul Roni Angkat รักษาการอธิบดีกรมพืชเศรษฐกิจ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ได้นำเสนอทิศทางเชิงนโยบายด้านปาล์มน้ำมัน โดยยืนยันความมุ่งมั่นในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของกรอบนโยบายภายในประเทศ ผ่านการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตในภาคต้นน้ำ การเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่อง และการปรับปรุงธรรมาภิบาลบนฐานความยั่งยืนเชิงโครงสร้าง นาย Roni ระบุว่า ปาล์มน้ำมันเป็นหนึ่งในเสาหลักของโครงสร้างเศรษฐกิจระดับชาติ และเป็นแหล่งรายได้สำคัญของครัวเรือนเกษตรกรจำนวนมาก โดยในปัจจุบัน ร้อยละ 42 ของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันทั้งหมดในอินโดนีเซีย หรือประมาณ 6.94 ล้านเฮกตาร์ อยู่ภายใต้การจัดการของเกษตรกรรายย่อยรวมกว่า 2.9 ล้านราย ขณะที่อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันก่อให้เกิดการจ้างงานทางตรงประมาณ 4.2 ล้านตำแหน่ง และการจ้างงานทางอ้อมอีกราว 12 ล้านตำแหน่ง

นาย Roni ระบุเพิ่มเติมว่า ทิศทางเชิงนโยบายพืชสวนระดับชาติให้ความสำคัญกับสามมิติหลัก ได้แก่ (1) การยกระดับผลผลิต (2) การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปต่อเนื่อง และ (3) การเสริมสร้างระบบธรรมาภิบาลที่ยั่งยืน ซึ่งครอบคลุมการเร่งรัดกระบวนการรับรองมาตรฐาน Indonesian Sustainable Palm Oil (ISPO) การบูรณาการระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ตลอดห่วงโซ่อุปทาน และการสนับสนุนด้านเงินทุนผ่านกองทุนบริหารจัดการการเพาะปลูกพืชสวนปาล์มน้ำมัน (Badan Pengelola Dana Perkebunan: BPDP) นอกจากนี้ รัฐบาลยังเตรียมดำเนินโครงการเชิงยุทธศาสตร์ในการขยายพื้นที่สวนปาล์มน้ำมันระบบพลาสมาเพิ่มเติม 400,000 เฮกตาร์ และเสริมความเข้มแข็งของสวนแกนกลางอีก 200,000 เฮกตาร์ ควบคู่กับการก่อสร้างโรงงานแปรรูปปาล์มน้ำมันและโครงสร้างพื้นฐานอุตสาหกรรมต่อเนื่องในหลายจังหวัด อาทิ จัมบี สุมาตราใต้ กาลิมันตันตะวันตก กาลิมันตันกลาง กาลิมันตันเหนือ และสุลาเวสีใต้ โดยโครงการดังกล่าวคาดว่าจะสามารถรองรับการจ้างงานใหม่ได้มากกว่า 566,000 ตำแหน่ง

ในโอกาสเดียวกัน นาย Eddy Abdurrachman ผู้อำนวยการใหญ่กองทุนพัฒนาปาล์มน้ำมันเพื่อการจัดหาเชื้อเพลิงชีวภาพ (BPDP) ย้ำความมุ่งมั่นในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของโครงการไบโอดีเซล โดยกำหนดให้โครงการดังกล่าวทำหน้าที่ทั้งในฐานะยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงทางพลังงาน และกลไกในการรักษาเสถียรภาพของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันภายในประเทศ นาย Eddy ระบุว่า โครงการไบโอดีเซลมีเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์หลัก 4 ประการ ได้แก่

1. ลดการนำเข้าน้ำมันดีเซล (solar)
2. สนับสนุนเสถียรภาพราคาน้ำมันปาล์มดิบ (CPO)
3. เสริมสร้างเสถียรภาพและศักยภาพของเศรษฐกิจมหภาค
4. เสริมสร้างบทบาทของอินโดนีเซียต่อการบรรลุเป้าหมายพลังงานทดแทน

(โปรดอ่านหน้าถัดไป)

เสริมความแข็งแกร่งฐานะอินโดนีเซียในฐานะผู้ผลิตปาล์มน้ำมันรายใหญ่ของโลก กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเปิดตัวทิศทางเชิงนโยบายใหม่

นอกจากนี้ โครงการไบโอดีเซลยังเปิดโอกาสเชิงยุทธศาสตร์ในการยกระดับความมั่นคงด้านพลังงาน การขยายตลาดปาล์มน้ำมันภายในประเทศ และการกระตุ้นให้เกิดการวิจัยและพัฒนาที่มีความลึกซึ้งยิ่งขึ้นด้านเชื้อเพลิงชีวภาพรุ่นถัดไป "ทั้งหมดนี้ตอกย้ำสถานะของอินโดนีเซียในฐานะหนึ่งในประเทศที่มีโครงการไบโอดีเซลขนาดใหญ่ที่สุดในโลก และแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการเสริมสร้างกรอบนโยบาย นวัตกรรม และการทูตด้านความยั่งยืน เพื่อรองรับอนาคตของพลังงานสีเขียวในระดับชาติ"

ในอีกวาระหนึ่ง นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เน้นย้ำว่า การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องของปาล์มน้ำมันเป็นวาระแห่งชาติ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานควบคู่ไปกับการยกระดับมูลค่าเพิ่มภายในประเทศ โดยระบุว่า "การผลิตปาล์มน้ำมันต้องทำหน้าที่เป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายในประเทศ การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องมิใช่เพียงทางเลือก แต่เป็นพันธกิจเชิงยุทธศาสตร์ในการเสริมสร้างการพึ่งพาตนเองด้านอาหารและความเป็นอิสระด้านพลังงานของชาติ ภายใต้ประมาณการความต้องการใช้ไบโอดีเซลที่คาดว่าจะสูงถึง 15.86 ล้านกิโลลิตรในปี 2568 จึงต้องประกันการเพิ่มขีดความสามารถการผลิตและประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่ตั้งแต่ภาคต้นน้ำจนถึงภาคปลายน้ำ"

รมว. Amran ระบุว่า อินโดนีเซียตั้งเป้าหมายการผลิตน้ำมันปาล์มดิบ (CPO) ให้ได้ 100 ล้านตันภายในปี 2588 ส่งผลให้จำเป็นต้องบรรลุอัตราการเพิ่มผลผลิตไม่น้อยกว่าร้อยละ 3.95 ต่อปี โดยอาศัยความร่วมมือแบบบูรณาการระหว่างภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม และเกษตรกรรายย่อย ขณะเดียวกัน รัฐบาลยังเสริมสร้างกรอบการสนับสนุนต่ออุตสาหกรรมต่อเนื่องในสาขาต่าง ๆ อาทิ อุตสาหกรรมโอเลโอเคมี ไบโอดีเซลขั้นสูงและไบโออาฟเทอร์ (bioavtur) มาการีน โพรพิลีนไกลคอล ตลอดจนผลิตภัณฑ์อาหาร ซึ่งคาดว่าจะมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค และเพิ่มรายได้จากเงินตราต่างประเทศ

รมว. Amran ยังเน้นย้ำถึงความมุ่งมั่นของอินโดนีเซียต่อแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน ผ่านการบังคับใช้มาตรฐาน Indonesian Sustainable Palm Oil (ISPO) ฉบับปรับปรุงล่าสุด ซึ่งครอบคลุมกิจกรรมในภาคต้นน้ำ ภาคปลายน้ำ และภาคพลังงานชีวภาพ พร้อมทั้งเดินหน้าเร่งรัดกระบวนการรับรองเกษตรกรรายย่อย โดยอาศัยการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนแบ่งปันรายได้ปาล์มน้ำมัน (Dana Bagi Hasil: DBH Sawit) และกองทุน BPDP

รมว. Amran ระบุเพิ่มเติมว่า อินโดนีเซียมีท่าทีเปิดกว้างต่อความร่วมมือในระดับโลกอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม กรอบนโยบายระหว่างประเทศ เช่น European Union Deforestation Regulation (EUDR) จำเป็นต้องคำนึงถึงบริบทของประเทศผู้ผลิตและหลักความเป็นธรรม เนื่องจากแนวทางด้านความยั่งยืนไม่อาจใช้เกณฑ์มาตรฐานเดียวกันกับทุกประเทศได้ การปฏิรูปภาคอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันของอินโดนีเซียจะก่อให้เกิดผลเชิงประจักษ์ได้ก็ต่อเมื่อมีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างภาครัฐ ภาคธุรกิจ เกษตรกรรายย่อย สถาบันการวิจัย และรัฐบาลท้องถิ่น "มีความเชื่อมั่นว่า ด้วยกรอบนโยบายภายในประเทศที่มีความเข้มแข็งและครอบคลุม อินโดนีเซียจะยังคงธำรงสถานะผู้นำระดับโลกในอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันที่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีความเป็นธรรม และยึดโยงกับหลักความยั่งยืน"

KKP ขับเคลื่อนโครงการยุทธศาสตร์การประมงบนฐานเทคโนโลยี บนเวที APFITA 2025

เมื่อวันที่ 17–18 พฤศจิกายน 2568 การประชุมวิชาการนานาชาติ Asia-Pacific Federation for Information Technology in Agriculture (APFITA) ครั้งที่ 15 ได้จัดขึ้น ณ IPB Convention Center เมืองโบกอร์ จังหวัดชวาตะวันตก โดยกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ได้ยืนยันความมุ่งมั่นในการขับเคลื่อนแนวคิด “เศรษฐกิจสีน้ำเงิน” (Blue economy) ในระดับโลกอย่างเป็นรูปธรรม การประชุมดังกล่าวเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม และผู้กำหนดนโยบายจากภูมิภาคเอเชีย–แปซิฟิก ร่วมหารือเชิงยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อยกระดับภาคเกษตร–สมุทร (Agro-maritime sector) ให้เติบโตอย่างยั่งยืน

การเป็นเจ้าภาพ APFITA ครั้งที่ 15 นับเป็นความภาคภูมิใจของอินโดนีเซียในฐานะประเทศเกษตรกรรมและประเทศทางทะเลที่มีศักยภาพสูง การบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ากับระบบอุตสาหกรรมเกษตร–สมุทรทั้งในและต่างประเทศ ช่วยสนับสนุนความยั่งยืนของห่วงโซ่อุปทานอาหารและทรัพยากรชีวภาพทางทะเล การประชุมดังกล่าวจึงมิใช่เพียงเวทีวิชาการ หากยังทำหน้าที่เป็นกลไกในการแลกเปลี่ยนข้อเสนอเชิงนโยบาย เสริมสร้างองค์ความรู้ และต่อยอดความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์ระดับภูมิภาค

ภายในการประชุม นาย Tb Haeru Rahayu อธิบดีกรมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ในฐานะวิทยากรกิตติมศักดิ์ ได้เข้าร่วมในนามผู้แทนนาย Didit Herdiawan รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง โดยนำเสนอหัวข้อ “Implementation of Indonesia’s Blue Economy: Harnessing Marine Innovation through Digital Technology” ย้ำว่า “การเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัล” เป็นเครื่องมือหลักในการเร่งรัดการดำเนินเศรษฐกิจสีน้ำเงินของอินโดนีเซีย นาย Tb Haeru ระบุว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับนวัตกรรมทางทะเลช่วยให้ KKP ถ่ายทอดและยืนยันเจตจำนงของอินโดนีเซียในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีน้ำเงินได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น หรือ การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้กับนวัตกรรมทางทะเลช่วยให้ KKP สามารถถ่ายทอดและยืนยันเจตจำนงของอินโดนีเซียในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีน้ำเงินได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

นาย Tb Haeru ยังได้ชี้ให้เห็นถึงบริบทท้าทายของความมั่นคงทางอาหารในระดับโลก โดยประเมินว่า เมื่อจำนวนประชากรโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 9.7 พันล้านคนภายในปี 2593 ความต้องการโปรตีนจะเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 70 อินโดนีเซียมีอัตราการเพิ่มของประชากรราวร้อยละ 22 ซึ่งจะทำให้ต้องจัดหาปริมาณโปรตีนเพิ่มกว่า 21 ล้านตันต่อปี ระบบการผลิตอาหารที่พึ่งพาทรัพยากรบนบกเพียงอย่างเดียวไม่อาจรองรับความต้องการที่เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดได้อีกต่อไป ทะเลและทรัพยากรทางทะเลจึงถูกกำหนดให้เป็นฐานสำคัญของระบบอาหารในอนาคต

อินโดนีเซียมีศักยภาพพื้นที่สำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสูงถึงประมาณ 18 ล้านเฮกตาร์ รัฐบาลได้กำหนดให้การพัฒนาและส่งเสริมการผลิตสินค้าประมงเพาะเลี้ยงที่มีศักยภาพสูง เช่น กุ้ง สาหร่ายทะเล ปลานิล ล็อบสเตอร์ และปู เป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์หลัก โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมอาหารสัตว์น้ำ การจัดตั้งและยกระดับศูนย์พ่อแม่พันธุ์ (Broodstock centers) ตลอดจนการปรับปรุงกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยง

ในพื้นที่ชายฝั่งตอนเหนือของจังหวัดชวาตะวันตก KKP มีแผนฟื้นฟูบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ถูกทิ้งร้าง ประมาณ 20,000 เฮกตาร์ เพื่อนำกลับมาใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเชิงพาณิชย์ โดยคาดว่าจะสามารถเพิ่มผลผลิตได้ถึง 1.18 ล้านตันต่อปี และสร้างงานมากกว่า 160,000 ตำแหน่ง ซึ่งจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจระดับภูมิภาคและยกระดับความเป็นอยู่ของชุมชนชายฝั่ง

(โปรดอ่านหน้าถัดไป)

นอกจากนี้ ในเขต Sumba Timur จังหวัดนูซาเติงการาตะวันออก KKP ยังมีแผนพัฒนา “เขตเพาะเลี้ยงกุ้งแบบบูรณาการ” ครอบคลุมห่วงโซ่การผลิตตั้งแต่การเพาะฟักและอนุบาลลูกกุ้งไปจนถึงโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ประมง โครงการดังกล่าวมีเป้าหมายผลิตกุ้งอยู่ที่ 52,800 ตันต่อปี สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจประมาณ 3.4 ล้านล้านรูเปียห์ต่อปี และคาดว่าจะรองรับการจ้างงานราว 4,700 คน ขณะเดียวกัน การดำเนินโครงการแบบจำลองการเพาะเลี้ยงปลานิลในน้ำกร่อย โดยอาศัยระบบเครื่องจักรกล (Mechanization) และการติดตามคุณภาพน้ำแบบเรียลไทม์ จะช่วยยกระดับผลผลิตจากเพียง 0.6 ตันต่อเฮกตาร์ต่อรอบการผลิต เป็นประมาณ 80 ตันต่อเฮกตาร์ต่อรอบการผลิต การเปลี่ยนผ่านเชิงเทคโนโลยีในลักษณะนี้จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถด้านการส่งออก และส่งผลเชิงบวกต่อรายได้และสวัสดิการของผู้เพาะเลี้ยงอย่างมีนัยสำคัญ

นาย Tb Haeru ย้ำว่า การขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีน้ำเงินไม่อาจแยกออกจากความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยระบุว่า “ด้วยความร่วมมือกับหุ้นส่วนระหว่างประเทศ เราเชื่อว่ามอนาคตของโลกอยู่ที่ท้องทะเลที่มีสุขภาวะและได้รับการเสริมพลังด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล”

ในมุมมองของสถาบันการศึกษา ศาสตราจารย์ Deni Noviana รองอธิการบดีมหาวิทยาลัย IPB University อธิบายว่า APFITA ทำหน้าที่เป็นพื้นที่สนทนาเชิงสหวิทยาการที่เปิดให้แนวคิดใหม่ถูกทดสอบและทำให้กระจ่าง หรือ ขัดเกลา ทั้งยังทำหน้าที่เป็นเวทีบ่มเพาะนวัตกรรมที่ตอบโจทย์ความท้าทายด้านความมั่นคงอาหารของโลก โดยชี้ให้เห็นว่า เทคโนโลยีไม่ได้เป็นเพียงแนวคิดแห่งอนาคตอีกต่อไป ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial intelligence: AI) เซนเซอร์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ (Robotics) และบล็อกเชน (Blockchain) ได้กลายเป็นเครื่องมือเชิงปฏิบัติการที่ช่วยให้เกษตรกร ชาวประมง และผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำรับมือกับความผันผวนของสภาพภูมิอากาศ คาดการณ์การระบาดของศัตรูพืชและโรคระบาดในระบบการผลิต รับประกันความปลอดภัยด้านอาหาร และจัดการทรัพยากรอย่างรอบคอบ ศาสตราจารย์ Deni ขยายความว่าการประชุม APFITA 2025 จะมีบทบาทเสมือน “ตัวเร่ง” ในการสร้างความร่วมมือรูปแบบใหม่และผลกระทบเชิงบวกที่เป็นรูปธรรมต่อภูมิภาค

ในส่วนขององค์กรเจ้าภาพร่วมระดับนานาชาติ ศาสตราจารย์ Okayasu Takashi เลขาธิการทั่วไป APFITA เน้นย้ำว่า อินโดนีเซียมีบทบาทเชิงยุทธศาสตร์ในระบบอาหารโลก ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรเกษตรและทรัพยากรทางทะเลของประเทศสร้างบริบทที่เอื้อต่อการอภิปรายเกี่ยวกับอนาคตของระบบเกษตร–สมุทรอย่างยั่งยืน เขาระบุว่า แนวคิดหลักของ APFITA 2025 ภายใต้หัวข้อ “Innovative Digital Technology for Global and Sustainable Agro-Maritime Industry” สะท้อนพัฒนาการทางความคิดขององค์กรในการผสานภาคการเกษตรและภาคทะเลเข้าด้วยกัน โดยยอมรับว่าทั้งสองภาคส่วนเกื้อหนุนกันและกัน และเป็นพื้นที่ซึ่งเทคโนโลยีสามารถเข้าไปเปลี่ยนแปลงรูปแบบการผลิตและการจัดการทรัพยากรเพื่อคนรุ่นต่อไป

อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big data analytics) และเทคโนโลยีสมัยใหม่อื่น ๆ ในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความจำกัดของทรัพยากร และความจำเป็นในการพัฒนาระบบการผลิตที่ยั่งยืน อย่างไรก็ดี เขาเตือนว่า เทคโนโลยีจะมีความหมายก็ต่อเมื่อมีความครอบคลุม (inclusive) และสามารถสร้างประโยชน์ให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม โดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อย ชาวประมงขนาดเล็ก และผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำซึ่งเป็น “กระดูกสันหลัง” ของระบบอาหารโลก

ในเชิงนโยบาย ก่อนหน้านี้ นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ได้ริเริ่ม “โครงการเศรษฐกิจสีน้ำเงิน” ให้เป็นแผนที่นำทาง (Roadmap) ของภาคทะเลและการประมงของอินโดนีเซีย ซึ่งครอบคลุมทั้งการขยายพื้นที่คุ้มครองทางทะเล (Marine conservation areas) การดำเนินการลดและกำจัดขยะพลาสติกในทะเล ตลอดจนมาตรการเพื่อเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ประมงในตลาดโลก โดยยังคำนึงถึงการรักษาสมดุลของระบบนิเวศทางทะเลและความยั่งยืนของทรัพยากรฐานชีวภาพควบคู่กันไป

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 19 พฤศจิกายน 2568

เร่งพัฒนาชลประทานเพื่อความมั่นคงอาหารชาติ เน้นผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมต่อเกษตรกร

เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2568 ณ จังหวัดกาลิมันตันตะวันตก นาย Herzaky Mahendra Putra ที่ปรึกษาพิเศษรัฐมนตรีประสานงานด้านโครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาพื้นที่ ย้ำว่า การพัฒนาระบบชลประทานจำเป็นต้องทำหน้าที่เป็นกลไกสนับสนุนการบรรลุความพึ่งพาตนเองด้านอาหารในระดับประเทศ และต้องสะท้อนผลลัพธ์เชิงรูปธรรมต่อวิถีชีวิตของเกษตรกรในระดับพื้นที่ ภารกิจดังกล่าวจัดขึ้นในระหว่างการลงพื้นที่ติดตามความคืบหน้าการดำเนินงานตามข้อบังคับประธานาธิบดี หมายเลข 2 ปี 2025 ในพื้นที่ Sanggau Kulor–Singkawang และ Dusun Senseng ในเขต Segedong จังหวัดกาลิมันตันตะวันตก

ข้อบังคับประธานาธิบดี หมายเลข 2 ปี 2025 ได้กำหนดกรอบการเร่งรัดการก่อสร้าง การยกระดับ การบูรณะฟื้นฟู ตลอดจนการเดินระบบและการบำรุงรักษาโครงข่ายชลประทานอย่างเป็นระบบ โดยมีเป้าหมายให้การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานน้ำเพื่อการเกษตรสามารถขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายความพึ่งพาตนเองด้านอาหารในระดับชาติได้อย่างทันท่วงทีและมีประสิทธิภาพ มาตรการภายใต้ข้อบังคับฉบับนี้จึงถูกออกแบบให้ทำหน้าที่เป็นหนึ่งในเครื่องมือเชิงยุทธศาสตร์ของรัฐบาลในการเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารในระยะยาว

ในพื้นที่ Sanggau Kulor–Singkawang มีการก่อสร้างโครงข่ายชลประทานใหม่เพื่อรองรับพื้นที่เพาะปลูกราว 35 เฮกตาร์ ซึ่งเดิมต้องพึ่งพาน้ำฝนเป็นหลัก การก่อสร้างคลองชลประทานทุติยภูมิระยะทางประมาณ 4 กิโลเมตร ถูกออกแบบให้ทำหน้าที่เสมือน “เส้นเลือดหลัก” ในการกระจายน้ำ ควบคู่กับการส่งเสริมการจัดทำแหล่งกักเก็บน้ำขนาดเล็กหลายจุด ทั้งในรูปอ่างเก็บน้ำและบ่อกักเก็บน้ำ เพื่อสร้างความต่อเนื่องและเสถียรภาพของปริมาณน้ำตลอดฤดูกาลเพาะปลูก นาย Herzaky Mahendra Putra ระบุว่า การลงพื้นที่ติดตามภาคสนามมีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ในการประเมินว่าโครงสร้างพื้นฐานด้านชลประทานที่ลงทุนลงแรงสามารถตอบสนองความต้องการจริงของเกษตรกร และช่วยยกระดับผลิตภาพทางการเกษตรอย่างเป็นรูปธรรม

จากนั้น ได้มีการลงพื้นที่ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามข้อบังคับประธานาธิบดี หมายเลข 2 ปี 2025 ในพื้นที่ Dusun Senseng ในเขต Segedong โดยตรวจสอบความก้าวหน้าของการก่อสร้างคลองชลประทานตติยภูมิระยะทางราว 400 เมตร ซึ่งมีแผนจะขยายให้ครบประมาณ 1 กิโลเมตร เพื่อรองรับพื้นที่เกษตรกรรมประมาณ 45 เฮกตาร์ นาย Yendi หัวหน้าหมู่บ้าน Dusun Senseng ระบุว่า พื้นที่นาซึ่งเดิมต้องพึ่งพาน้ำฝนและเผชิญความไม่แน่นอนด้านน้ำ ได้รับประโยชน์อย่างชัดเจนหลัง การปรับปรุงลำน้ำเมื่อสองปีก่อน โดยจากพื้นที่เพาะปลูกรวมราว 192 เฮกตาร์ เกษตรกรสามารถบรรลุผลผลิตเฉลี่ย 600–800 กิโลกรัมต่อเฮกตาร์ สะท้อนให้เห็นบทบาทของการฟื้นฟูระบบชลประทานต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชอาหารในระดับชุมชน

ทั้งนี้ ทิศทางการดำเนินงานในจังหวัดกาลิมันตันตะวันตกสอดคล้องกับข้อสั่งการของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ซึ่งเน้นว่าการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานจำเป็นต้องมีส่วนในการยกระดับผลิตภาพของภูมิภาคและเสริมสร้างความกินดีอยู่ดีของประชาชนในวงกว้าง พร้อมทั้งเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์การพัฒนาของนาย Agus Harimurti Yudhoyono รัฐมนตรีผู้ประสานงานฝ่ายการเมือง กฎหมาย และความมั่นคง ที่กำหนดให้โครงสร้างพื้นฐานทำหน้าที่เป็น “กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจรากหญ้า” และเป็นฐานรองรับการเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคอาหารในระดับประเทศอย่างยั่งยืน

ที่มา: Warta Kota วันที่ 20 พฤศจิกายน 2568

รัฐบาลอินโดนีเซียเดินหน้าสร้างฟาร์มโคเนื้อขนาดใหญ่ 2 แห่ง ในชวาตะวันออก–ชวาตะวันตก

รัฐบาลอินโดนีเซียกำลังดำเนินโครงการจัดตั้งฟาร์มโคขนาดใหญ่ 2 แห่ง ในเขต Ponorogo จังหวัดชวาตะวันออก และเขต Indramayu จังหวัดชวาตะวันตก เพื่อพัฒนา “ระบบนิเวศปศุสัตว์โค” แบบบูรณาการตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการระดับชาติที่มุ่งเสริมสร้างความมั่นคงด้านโคและผลิตภัณฑ์นมของประเทศ นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียระบุว่า ฟาร์มทั้งสองแห่งจะสามารถรองรับโคได้รวมประมาณ 67,000 ตัว รวมถึงโคนมเพื่อยกระดับกำลังการผลิตนมดิบให้เพียงพอกับความต้องการในระยะยาว

ด้านการลงทุน รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณแห่งละ 2.4 ล้านล้านรูเปียห์ โดยใช้แหล่งทุนจาก Daya Anagata Nusantara Investment Management Agency (BPI Danantara) โครงสร้างฟาร์มถูกออกแบบให้เป็นระบบครบวงจร ประกอบด้วยแปลงหญ้าอาหารสัตว์ โรงงานผลิตอาหารสัตว์ และระบบบริหารจัดการการผลิตน้ำนมในระดับอุตสาหกรรม ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรได้ประสานความร่วมมือกับกระทรวงป่าไม้และสำนักงานที่ดินแห่งชาติ เพื่อให้มั่นใจในด้านพื้นที่และสถานภาพทางกฎหมาย โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรได้หารือโดยตรงกับนาย Raja Juli Antoni รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการป่าไม้ เพื่อเร่งรัดการเตรียมพื้นที่และการบริหารจัดการฟาร์มให้เป็นไปตามเป้าหมาย สะท้อนถึงความมุ่งมั่นของภาครัฐในการวางรากฐานระบบอาหารที่ยั่งยืนและลดการพึ่งพาการนำเข้าโคในระยะยาว

การพัฒนาฟาร์มโคขนาดใหญ่ทั้งสองแห่งยังเป็นการตอบสนองข้อสั่งการของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ที่ให้เร่งเพิ่มการผลิตนมดิบเพื่อสนับสนุนโครงการอาหารโภชนาการครบถ้วนฟรี (Makan Bergizi Gratis: MBG) ในการประชุมที่ทำเนียบประธานาธิบดี นาง Nanik S. Deyang รองหัวหน้า Badan Gizi Nasional ชี้แจงว่า รัฐบาลตั้งเป้าหมายเพิ่มกำลังการผลิตนมให้ได้ถึง 3 ล้านลิตรต่อวันเพื่อรองรับความต้องการของโครงการดังกล่าว

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว แผนพัฒนาฟาร์มครอบคลุมการจัดสรรพื้นที่เลี้ยงสัตว์รวมประมาณ 500,000 เฮกตาร์ และการมอบหมายให้รัฐวิสาหกิจด้านอาหารของรัฐ บริษัท PT Agrinas Pangan Nusantara เป็นผู้ดำเนินการหลัก ประธานาธิบดีได้เน้นย้ำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งเดินหน้าโครงการโดยไม่ให้การเตรียมการล่าช้า ส่งผลให้กระทรวงเกษตรเร่งจัดตั้งโครงสร้างการทำงานภายในและประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับบริษัท PT Agrinas เพื่อให้การดำเนินงานภาคสนามเริ่มได้โดยเร็ว

โดยสรุป การจัดตั้งฟาร์มโคขนาดใหญ่ทั้งสองแห่งคาดว่าจะไม่เพียงรองรับปริมาณนมดิบสำหรับโครงการ MBG เท่านั้น หากยังช่วยเพิ่มความมั่นคงของการจัดหาผลิตภัณฑ์โคนมและเนื้อโค เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร ขยายโอกาสการจ้างงานในชนบท และกระตุ้นเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ภายใต้กรอบการลงทุนขนาดใหญ่ กลไกประสานงานข้ามกระทรวง และระบบการผลิตที่เชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ รัฐบาลมุ่งหวังให้โครงการนี้เป็นต้นแบบฟาร์มปศุสัตว์สมัยใหม่ที่ยั่งยืน รองรับโครงการสังคมระดับชาติ และยกระดับความสามารถในการพึ่งพาตนเองด้านอาหารของอินโดนีเซียในระยะยาว

ที่มา: Kompas วันที่ 21 พฤศจิกายน 2568

Kadin อาเจะห์แจงการนำเข้าข้าวจากไทยเข้าเขต Sabang โปร่งใส มีใบอนุญาตและปฏิบัติตามกฎหมายทุกขั้นตอน

คณะกรรมการสภาหอการค้าและอุตสาหกรรมอินโดนีเซีย (Kadin) ประจำจังหวัดอาเจะห์ นำโดยนาย Muhammad Iqbal ประธานสภาฯ ชี้แจงว่า พื้นที่ซาบัง (Kawasan Sabang) ได้รับอนุญาตให้นำเข้าข้าวปริมาณ 250 ตัน ภายใต้กรอบกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง กระบวนการนำเข้าสินค้าได้ผ่านการอนุมัติจากสำนักงานบริหารพื้นที่ซาบัง (BPKS) ครบถ้วนทุกขั้นตอน นาย Iqbal อธิบายเพิ่มเติมว่า ประเด็นการนำเข้าข้าวดังกล่าวได้รับการกำหนดเป็นวาระการประชุม และนำเสนอในการประชุมหารือในวงจำกัดของกระทรวงประสานงานด้านอาหาร เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2568 พร้อมยืนยันว่าการดำเนินการทั้งหมดเป็นไปตามหลักเกณฑ์และข้อบังคับที่มีผลใช้บังคับ

คำชี้แจงดังกล่าวมีขึ้นภายหลังการให้สัมภาษณ์ของนาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ซึ่งตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับการนำเข้าข้าวที่ถูกอ้างว่าเป็น “การนำเข้าโดยมิชอบด้วยกฎหมาย” ในพื้นที่ Sabang จังหวัดอาเจะห์ เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2568 รมว. Amran ระบุว่ามีการปิดผนึกข้าวนำเข้าจากประเทศไทยจำนวน 250 ตัน เนื่องจากไม่มีใบอนุญาตจากรัฐบาลกลาง นาย Iqbal ยืนยันว่ากระบวนการนำเข้าข้าวดังกล่าวอยู่ภายใต้การรับรู้และกำกับดูแลของ BPKS ในฐานะหน่วยงานส่วนกลางที่ได้รับมอบอำนาจตามกฎหมาย หมายเลข 37 ปี 2000 กฎหมาย หมายเลข 11 ปี 2006 และข้อกำหนดตามระเบียบรัฐบาลหมายเลข 83 ปี 2010 ว่าด้วยการถ่ายโอนอำนาจของรัฐบาลไปยังสภาที่ดูแลพื้นที่ Sabang นอกจากนี้ นาย Iqbal ขอให้กระทรวงเกษตรฯ เคารพเขตอำนาจด้านการจัดระเบียบทางการค้าในเขตปลอดภาษี Sabang ซึ่งมีสถานะเป็นเขตปลอดพิธีการศุลกากร ส่งผลให้กฎเกณฑ์ด้านการนำเข้าและส่งออกในลักษณะทั่วไปไม่อาจนำมาใช้บังคับได้โดยตรงในพื้นที่ดังกล่าว

นาย Iqbal เน้นว่า ตามกฎหมาย หมายเลข 37 ปี 2000 ว่าด้วย เขตการค้าเสรีและท่าเรือปลอดภาษี Sabang และบทบัญญัติมาตรา 167 แห่งกฎหมายหมายเลข 11 ปี 2006 ว่าด้วยการปกครองอาเจะห์ พื้นที่ซาบังมีสถานะเป็นเขตปลอดพิธีการศุลกากร ทำให้กฎเกณฑ์ด้านการนำเข้าและส่งออกในลักษณะทั่วไปไม่อาจนำมาใช้บังคับได้โดยตรงในพื้นที่ดังกล่าว นาย Iqbal ขอให้กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียคำนึงถึงเขตอำนาจด้านการจัดระเบียบทางการค้าของ BPKS และสภาที่กำกับดูแลพื้นที่ดังกล่าว ทั้งนี้ Kadin จังหวัดอาเจะห์มีแผนจัดทำหนังสือถึงประธานาธิบดี Prabowo Subianto เพื่อเสนอให้พิจารณาและกำหนดทิศทางเชิงนโยบายต่อประเด็นความแตกต่างในการตีความกฎหมายและกฎระเบียบเกี่ยวกับการค้าข้าวในพื้นที่ซาบัง โดยย้ำว่าขั้นตอนการอนุญาตทุกประการได้รับการพิจารณาและรับรองจาก BPKS แล้ว และอยู่ในขอบเขตการกำกับของหน่วยงานส่วนกลางที่เกี่ยวข้อง

ในอีกด้านหนึ่ง รมว. Amran ชี้ให้เห็นว่าการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ในการปิดผนึกสินค้าและยุติกิจกรรมการกระจายข้าวนำเข้าทั้งหมดตั้งอยู่บนข้อเท็จจริงว่าไม่ปรากฏใบอนุญาตนำเข้าอย่างเป็นทางการจากรัฐบาลกลาง รมว. Amran อ้างถึงบันทึกรายงานการประชุมประสานงานของรัฐบาล ณ กรุงจาการ์ตา เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2568 ซึ่งระบุว่าคำขอนำเข้าข้าวถูกปฏิเสธในระดับเจ้าหน้าที่ ขณะเดียวกัน ใบอนุญาตส่งออกจากประเทศต้นทางคือราชอาณาจักรไทยกลับออกล่วงหน้าก่อนวันประชุมดังกล่าว จึงถูกพิจารณาว่าอาจเป็นสัญญาณของการเตรียมการเชิงระบบที่ไม่สอดคล้องกับกระบวนการทางราชการที่กำหนด นอกจากนั้น กระทรวงเกษตรฯ ได้ประสานหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายให้ดำเนินการสืบสวนเชิงลึกต่อผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งตรวจสอบความเป็นไปได้ของกรณีในลักษณะเดียวกันในพื้นที่อื่น เช่น เกาะบาตัม

รมว. Amran ยังเน้นว่าการนำเข้าข้าวในช่วงเวลาดังกล่าวไม่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล เนื่องจากประธานาธิบดี Prabowo Subianto ได้กำหนดท่าทีเชิงนโยบายไว้อย่างชัดเจนว่ายังไม่มีความจำเป็นในการนำเข้าข้าวเพิ่มเติม เพราะปริมาณสำรองข้าวของประเทศยังอยู่ในระดับเพียงพอ โดยอ้างอิงข้อมูลประมาณการของสำนักงานสถิติแห่งชาติซึ่งระบุว่าผลผลิตข้าวในปีนี้อยู่ที่ 34.7 ล้านตัน ขณะที่ปริมาณสำรองข้าวของรัฐในคลังของหน่วยงาน Bulog มีจำนวน 3.8 ล้านตัน สำหรับดุลอาหารของจังหวัดอาเจะห์พบว่ามีส่วนเกินข้าว 871,400 ตัน จากปริมาณข้าวรวม 1.53 ล้านตัน เทียบกับความต้องการบริโภค 667,700 ตัน ส่วนพื้นที่ซาบังมีส่วนเกินข้าว 970 ตัน จากปริมาณในพื้นที่ 5,911 ตัน และความต้องการบริโภค 4,940 ตัน

ที่มา: www.tempo.co วันที่ 24 พฤศจิกายน 2568

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเร่งเดินหน้าสู่การพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาล ผ่านโครงการ Bongkar Ratoon และการขยายพื้นที่ปลูกอ้อยในอำเภอ Brebes

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ผ่านกรมพืชเศรษฐกิจ เดินหน้าขับเคลื่อนการเร่งรัดการบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลในระดับชาติอย่างต่อเนื่อง ผ่านการดำเนินโครงการ Bongkar Ratoon และการขยายพื้นที่ปลูกอ้อย กิจกรรมดังกล่าวจัดขึ้น ณ หมู่บ้าน Pende ตำบล Banjarharjo อำเภอ Brebes จังหวัดชวากลาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตควบคู่กับการขยายพื้นที่เพาะปลูกอ้อยในเขตแหล่งผลิตหลัก นาย Heru Tri Widarto รองอธิบดีกรมพืชเศรษฐกิจ ระบุว่า หน่วยงานภาครัฐยังคงส่งเสริมให้เกษตรกรและประชาชนมีส่วนร่วมในการเพิ่มปริมาณการผลิตอ้อยของประเทศอย่างจริงจัง พร้อมเชิญชวนให้ผู้ที่มีที่ดินเหลือใช้นำมาปลูกอ้อย เพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอ้อยภายในปี 2569 นอกจากนี้ ยังเน้นย้ำว่าประธานาธิบดีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียได้มอบนโยบายให้ความต้องการน้ำตาลบริโภคภายในประเทศได้รับการตอบสนองจากการผลิตภายในประเทศเป็นหลัก

ในระดับพื้นที่ นาย Wurja รองผู้บริหารเขตปกครองอำเภอ Brebes แสดงการสนับสนุนต่อการพัฒนาอ้อยในจังหวัด โดยชี้ให้เห็นว่าแม้อ้อยจะมีรอบการเก็บเกี่ยวประมาณหนึ่งปี แต่ในด้านผลตอบแทนทางเศรษฐกิจถือว่ามีความคุ้มค่า พร้อมทั้งแสดงความตั้งใจที่จะปลูกอ้อยอีกครั้งเพื่อเป็นต้นแบบให้แก่เกษตรกรในท้องถิ่น ขณะเดียวกัน นาย Iskandar Agung รักษาการหัวหน้าสำนักงานเกษตรและความมั่นคงทางอาหารอำเภอ Brebes ได้กล่าวแสดงความชื่นชมต่อโครงการของกรมพืชสวน โดยระบุว่าเป็นโครงการที่เกษตรกรรอคอย และแจ้งว่าในปี 2568 พื้นที่อำเภอเบรเบสได้รับการจัดสรรโครงการพัฒนาพื้นที่ปลูกอ้อยในสี่แห่ง พร้อมยืนยันความพร้อมในการให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ และคาดหวังให้การอำนวยความสะดวกในลักษณะเดียวกันนี้ดำเนินต่อไปในปีถัดไป

ภาคอุตสาหกรรมน้ำตาลให้การสนับสนุนโครงการดังกล่าวเช่นเดียวกัน นาย Muhammad Wisri Mustofa ผู้จัดการใหญ่โรงงานน้ำตาล Tersana Baru พิจารณาว่า โครงการ Bongkar Ratoon และการขยายพื้นที่ปลูกอ้อยเป็นมาตรการเชิงยุทธศาสตร์ที่มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงของปริมาณน้ำตาลในระดับชาติ และเป็นโครงการที่ภาคอุตสาหกรรมคาดหวังให้มีความต่อเนื่อง อีกทั้งในปัจจุบันเกษตรกรไม่ประสบปัญหาในการเข้าถึงปุ๋ยอุดหนุน ส่งผลให้มีแรงจูงใจในการปลูกอ้อยเพิ่มมากขึ้น ในมิติของเกษตรกรผู้ปลูกอ้อย นายซูดารโย ได้แสดงความขอบคุณต่อการสนับสนุนจากภาครัฐผ่านโครงการ Bongkar Ratoon ปี 2568 โดยระบุว่า ในปีดังกล่าวเกษตรกรได้รับการสนับสนุนทั้งพันธุ์อ้อยและค่าจ้างแรงงานรายวัน ซึ่งการสนับสนุนทั้งด้านปัจจัยการผลิตและด้านเงินทุนมีส่วนช่วยอย่างมีนัยสำคัญต่อการดำเนินกิจการเกษตรอ้อย พร้อมทั้งยืนยันว่าเกษตรกรพร้อมให้การสนับสนุนเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลในระดับชาติอย่างเต็มที่

ในระดับนโยบาย นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า การเร่งรัดการบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลเป็นหนึ่งในวาระสำคัญของรัฐบาล และให้ความสำคัญต่อการประสานความร่วมมือระหว่างเกษตรกร หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคอุตสาหกรรมน้ำตาล โดยกำหนดให้การเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของปริมาณการผลิตอ้อยระดับชาติเป็นเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ และมุ่งหมายให้การบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลบริโภคภายในปี 2569 เป็นผลลัพธ์จากการดำเนินงานร่วมกันของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง กระทรวงเกษตร โดยอธิบดีกรมพืชสวน จึงตอกย้ำความมุ่งมั่นในการเสริมสร้างการพัฒนาอ้อยในระดับชาติผ่านโครงการ Bongkar Ratoon ควบคู่กับการขยายพื้นที่ปลูกอ้อยอย่างต่อเนื่อง โดยคาดหวังว่าความพยายามเชิงระบบในระยะยาวดังกล่าวจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลบริโภคภายในปี 2026 ได้อย่างเป็นรูปธรรม

ที่มา: ditjenbun.pertainain.go.id วันที่ 24 พฤศจิกายน 2568

อินโดนีเซียเดินหน้าจัดระเบียบพื้นที่ป่าไม้ผ่าน Satgas PKH ท่ามกลางการจับตาต่อมาตรการยึดที่ดินสวนปาล์มน้ำมัน

รัฐบาลอินโดนีเซียกำลังขับเคลื่อนการจัดระเบียบพื้นที่ป่าไม้ผ่านการจัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจด้านการจัดระเบียบพื้นที่ป่าไม้ (Satgas Penertiban Kawasan Hutan: Satgas PKH) ซึ่งมีอำนาจยึดหรืออายัดพื้นที่สวนปาล์มน้ำมันที่รุกล้ำเขตป่าไม้ มาตรการดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามปรับปรุงระบบธรรมาภิบาลการใช้ที่ดิน ลดการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าไม้อย่างผิดกฎหมาย และยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ Satgas PKH จัดตั้งขึ้นช่วงต้นปี 2568 ตามข้อบังคับประธานาธิบดี หมายเลข 5 ปี 2025 โดยรวมภารกิจบางส่วนจากกระทรวงป่าไม้ กระทรวงพลังงานและทรัพยากรแร่ (ESDM) และกระทรวงเกษตรเข้ามาอยู่ในกลไกเดียวกัน มีภารกิจหลักในการจัดระเบียบการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าไม้ที่ถูกนำไปใช้ในภาคสวนปาล์มน้ำมัน เหมืองแร่ และกิจกรรมอื่น ๆ โดย “พื้นที่ป่าไม้” หมายถึงพื้นที่ที่รัฐกำหนดให้มีสถานะเป็นป่าไม้ถาวร โครงสร้างของ Satgas อยู่ภายใต้การนำโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และรัฐมนตรีจากหลายกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ขณะที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายผังใช้ประโยชน์ที่ดินของกระทรวงป่าไม้ทำหน้าที่จัดทำและปรับปรุงฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ให้มีความถูกต้องและทันสมัย

การดำเนินงานของ Satgas PKH อาศัยฐานข้อมูลที่จัดเก็บครอบคลุมที่ตั้งสวนปาล์มน้ำมันและกิจการเหมืองแร่ในเขตป่าไม้ การตรวจสอบว่ามีการละเมิดกฎหมายหรือไม่ ขนาดพื้นที่ที่ใช้ทับซ้อนกับพื้นที่ป่าไม้ รวมทั้งการคำนวณค่าปรับตามระเบียบรัฐบาล หมายเลข 45 ปี 2025 ซึ่งกำหนดให้ค่าปรับคำนวณจากสามองค์ประกอบ ได้แก่ ขนาดพื้นที่ที่ละเมิด อัตราค่าปรับทางปกครอง 25 ล้านรูเปียห์ต่อหนึ่งแปลงสวนปาล์มน้ำมัน และระยะเวลาการละเมิด กระทรวงป่าไม้ยืนยันว่า การเรียกเก็บค่าปรับและการติดตามผลดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนด และเน้นย้ำว่าการอายัดพื้นที่ต้องมีเกณฑ์ที่ชัดเจน เพื่อไม่ให้กระทบต่อสวนปาล์มน้ำมันของเกษตรกรรายย่อยที่มีพื้นที่ไม่เกิน 5 เฮกตาร์

(โปรดอ่านหน้าถัดไป)

ตามรายงานของสำนักงานอัยการสูงสุด ณ ต้นเดือนตุลาคม 2568 Satgas PKH ได้กู้คืนพื้นที่ที่จัดว่าเป็นพื้นที่ป่าไม้รวม 3,404,522.67 เฮกตาร์ทั่วประเทศ ในจำนวนนี้ 1,507,591.9 เฮกตาร์ถูกส่งมอบให้บริษัท PT Agrinas Palma Nusantara (Persero) ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นในปีเดียวกันเข้าบริหารจัดการผ่านกลไกความร่วมมือการดำเนินงาน (KSO) ส่วนพื้นที่ที่เหลือราว 1.9 ล้านเฮกตาร์ยังอยู่ระหว่างการตรวจสอบและยืนยันข้อมูล ด้านทิศทางการใช้ประโยชน์ที่ดิน กระทรวงป่าไม้มีท่าทีสนับสนุนให้พื้นที่อุทยานแห่งชาติและเขตอนุรักษ์ได้รับการฟื้นฟูสภาพป่า พื้นที่ป่าคุ้มครองอาจพิจารณาใช้แนวคิด “ช่วงเวลาเปลี่ยนผ่านเพื่อฟื้นฟูให้กลับเป็นป่า” ขณะที่พื้นที่ป่าผลิต (HP) และป่าผลิตที่สามารถแปลงสภาพได้ (HPK) อาจเปิดให้ใช้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจต่อไปภายใต้กรอบกฎหมาย

ภาคเอกชนด้านปาล์มน้ำมันนำโดยสมาคมผู้ประกอบการปาล์มน้ำมันอินโดนีเซีย (Gabungan Pengusaha Kelapa Sawit Indonesia: Gapki) แสดงจุดยืนว่าการยึดพื้นที่เพื่อจัดระเบียบเขตป่าไม้สามารถส่งผลเชิงบวกต่อบริษัทที่ฝ่าฝืนกฎหมาย แต่ Satgas PKH ควรดำเนินการด้วยความระมัดระวัง โดยเฉพาะกรณีที่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินอย่างชัดเจน เช่น โฉนดกรรมสิทธิ์ (SHM) ของเกษตรกร และสิทธิ์การใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อกิจการ (HGU) ของบริษัท ประเด็นสำคัญอยู่ที่การพิจารณาว่าสิทธิ์เหล่านี้เกิดขึ้นก่อนหรือหลังการกำหนดเขตพื้นที่ป่าไม้ ข้อมูลของ Gapki ระบุว่า พื้นที่ของบริษัทสมาชิกที่ถูกยึดหรืออายัดรวมประมาณ 1.1 ล้านเฮกตาร์ และได้ผ่านกระบวนการตรวจสอบและชี้แจงแล้ว

ในมิติสิทธิในที่ดินและทรัพยากร การปิดกั้นหรือปักป้ายห้ามใช้ประโยชน์พื้นที่โดย Satgas PKH เชื่อมโยงกับความเสี่ยงด้านความขัดแย้งเรื่องที่ดิน โดยเฉพาะในกรณีที่ข้อมูลแผนที่ของหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องยังไม่สอดคล้องกัน เช่น ระหว่างกระทรวงการเกษตรและการจัดการพื้นที่/สำนักงานที่ดินแห่งชาติ (Kementerian Agraria dan Tata Ruang/Badan Pertanahan Nasional) กับกระทรวงป่าไม้ ตัวอย่างเช่น ในจังหวัดจัมบีมีพื้นที่ราว 64,000 เฮกตาร์ที่ถูกปิดกั้น แม้อยู่ในเขตสัมปทานเอกชน แต่ยังมีความเป็นไปได้ว่าพื้นที่ทำกินของประชาชนบางส่วนทับซ้อนอยู่ภายใน

ในระดับนโยบาย ภาครัฐถูกคาดหวังให้เร่งเสริมสร้างกลไกประสานงานระหว่างกระทรวงและหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงกลไกในฝ่ายนิติบัญญัติ เพื่อสนับสนุนการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งเรื่องที่ดินอย่างเป็นระบบ เช่น การใช้กลไกคณะกรรมาธิการเฉพาะกิจด้านการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งเรื่องที่ดิน (Pansus) ในการติดตามและกำกับการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งพัฒนาทางออกเชิงนโยบายที่เป็นรูปธรรม แทนการเป็นเพียงช่องทางรับเรื่องร้องเรียน ทั้งนี้ มีการตั้งเป้าเร่งรัดการจัดการคดีความขัดแย้งด้านที่ดินจำนวนมากที่สะสมในช่วงปี 2015–2024

จากมุมมองทางวิชาการ มีการเน้นย้ำว่าข้อมูลพื้นที่ป่าไม้ควรสอดคล้องกับกฎหมาย หมายเลข 41 ปี 1999 ว่าด้วยป่าไม้ ซึ่งกำหนดให้การประกาศพื้นที่ป่าไม้ต้องผ่านกระบวนการสำรวจ รังวัด กำหนดขอบเขต จัดทำแนวเขต ทำแผนที่ และออกประกาศอย่างครบถ้วน ข้อมูลเชิงโครงสร้างระบุว่า จากพื้นที่บนบกทั้งหมดราว 190 ล้านเฮกตาร์ของอินโดนีเซีย ประมาณ 120 ล้านเฮกตาร์ถูกจัดให้เป็นพื้นที่ป่าไม้ ขณะที่ยังมีพื้นที่ป่าราว 31.8 ล้านเฮกตาร์ที่ไม่มีสภาพป่าคงเหลือ บางส่วนถูกใช้ประโยชน์โดยชุมชน อีกส่วนหนึ่งถูกทิ้งร้างแม้มีศักยภาพทางเศรษฐกิจ

โดยสรุป การดำเนินงานของ Satgas PKH สะท้อนความพยายามของรัฐบาลอินโดนีเซียในการยกระดับธรรมาภิบาลการใช้ที่ดินและคุ้มครองทรัพยากรป่าไม้ แต่ในขณะเดียวกันจำเป็นต้องดำเนินไปบนพื้นฐานข้อมูลที่โปร่งใส การประสานงานระหว่างหน่วยงานรัฐที่มีเอกภาพ และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ หลักการสำคัญคือ พื้นที่ที่ไม่เข้าเกณฑ์พื้นที่ป่าไม้ไม่ควรถูกระบุให้เป็นป่า ขณะที่พื้นที่ที่ยังมีลักษณะเป็นป่าควรได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายอย่างจริงจัง เพื่อรักษาสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและชุมชนท้องถิ่น

ที่มา: kompas.id วันที่ 25 พฤศจิกายน 2568

KKP จับมือ BRIN ตรวจรับรองกุ้งปลอดการปนเปื้อนซีเซียม-137 ก่อนส่งออก

กระทรวงกิจการทางทะเลและการประมงอินโดนีเซีย (KKP) ได้ประสานความร่วมมือกับสถาบันวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (BRIN) เพื่อจัดทำระเบียบปฏิบัติในการทดสอบสารกัมมันตรังสีซีเซียม-137 (Cesium-137: Cs-137) ในผลิตภัณฑ์กุ้ง โดยใช้เป็นเงื่อนไขสำคัญในการออกใบรับรองด้านสุขอนามัย (Health Certificate: HC) สำหรับการรับรองมาตรฐานคุณภาพกุ้งส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกา นาง Ishartini หัวหน้าสำนักงานควบคุมและกำกับมาตรฐานผลผลิตด้านทะเลและประมง (Agency for Quality and Safety Control and Supervision of Marine and Fisheries Products: BPPMHKP) ระบุว่า BPPMHKP ในฐานะหน่วยงานออกใบรับรอง (Certifying Entity: CE) สำหรับกุ้งปลอดการปนเปื้อน Cs-137 ได้ลงนามในความตกลงความร่วมมือด้านการจัดทำระเบียบปฏิบัติการทดสอบ Cs-137 ในผลิตภัณฑ์กุ้งแล้ว เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการรับรองกุ้งปลอด Cs-137 สำหรับการส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกา จึงได้มอบหมายให้ห้องปฏิบัติการของ BRIN ซึ่งมีความเชี่ยวชาญและได้รับการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาสหรัฐอเมริกา (US Food and Drug Administration: FDA) ทำหน้าที่ตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างสำหรับการทดสอบ Cs-137

นาง Ishartini กล่าวเพิ่มเติมว่า การลงนามเอกสารความร่วมมือดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบรับรองคุณภาพกุ้งปลอดการปนเปื้อน Cs-137 ที่ส่งออกไปยังตลาดสหรัฐอเมริกา ภายหลังจากที่ KKP ได้ประสานความร่วมมือกับสำนักงานกำกับดูแลพลังงานนิวเคลียร์ (Bapeten) ก่อนหน้านี้ โครงสร้างการรับรองกุ้งปลอด Cs-137 สำหรับการส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกา ประกอบด้วยขั้นตอนการสแกน (Scanning) และการทดสอบ (Testing) ซึ่งต้องอาศัยหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญด้านพลังงานนิวเคลียร์ ได้แก่ BRIN และ Bapeten ผลการทดสอบจากทั้งสองสถาบันถือเป็นเงื่อนไขเบื้องต้น (Prerequisite) สำหรับการออกใบรับรอง HC ด้านคุณภาพโดย KKP นอกจากนี้ KKP ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพที่ผ่านการอบรมเฉพาะด้าน ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมตรวจสอบอย่างเป็นทางการ (Official control) ตามข้อกำหนดในเอกสาร Import Alert หมายเลข 99-52

กรอบความร่วมมือระหว่าง KKP และ BRIN ครอบคลุมการจัดหาวัสดุสำหรับการทดสอบ การสแกนและการตรวจวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารกัมมันตรังสีในผลผลิตด้านทะเลและประมง การแลกเปลี่ยนและใช้ประโยชน์ข้อมูลและ/หรือสารสนเทศ การฝึกอบรมวิธีการและเทคโนโลยีด้านการสแกนและการตรวจสอบสารกัมมันตรังสี ตลอดจนการจัดเตรียมและการใช้ประโยชน์ห้องปฏิบัติการร่วมกันในการดำเนินงานด้านการสแกนและการทดสอบการปนเปื้อนสารกัมมันตรังสีในผลผลิตทางทะเลและประมง นอกจากนี้ ยังรวมถึงการระดมและใช้ประโยชน์จากผู้เชี่ยวชาญและบุคลากรด้านเทคนิคที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงวิชาการรองรับการยกร่างข้อบังคับและแนวปฏิบัติทางเทคนิค

การจัดตั้งความร่วมมือระหว่าง KKP และ BRIN เพื่อสนับสนุนระบบการรับรองกุ้งปลอด Cs-137 โดยหน่วยงานรกำกับดูแลมาตรฐานคุณภาพกุ้งของ KKP ถือเป็นกลไกการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างภาคส่วนที่มีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมประมง ผ่านการอำนวยความสะดวกด้านการส่งออกกุ้ง ปัจจุบัน อินโดนีเซียยังคงมีศักยภาพในการครองส่วนแบ่งตลาดกุ้งในสหรัฐอเมริกา และเป็นหนึ่งในสามประเทศผู้ส่งออกกุ้งรายใหญ่ที่สุดไปยังตลาดดังกล่าว ก่อนหน้านี้ นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ได้ย้ำว่า KKP ในฐานะหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ด้านมาตรฐานคุณภาพผลผลิตการประมง รับรองว่าการผลิตสินค้าประมงดำเนินการบนพื้นฐานของมาตรฐานด้านสุขลักษณะ (sanitation) สุขอนามัย (hygiene) และความปลอดภัยด้านอาหาร ผ่านกลไกการรับรองสาธารณะ (public certification) จำนวน 9 ระบบ ควบคู่กับการออกใบรับรอง HC ด้านคุณภาพเพื่อรองรับการปฏิบัติตามข้อกำหนดของประเทศผู้นำเข้า

ที่มา: antaranews.com วันที่ 26 พฤศจิกายน 2568